

॥६॥

सा.प्र.

- Title - अनुभूतिस्वरूपाचार्य विरचित -
- Accession No - Title - सारस्वती साक्षिका
- Accession No -
- Folio No/ Pages - 60 / पृ० 120
- Lines -
- Size -
- Substance Paper -
- Script Devanagari
- Language -
- Period -
- Beginning - १ से पर चपाभवंति वक्ष्यते तच्चक्षते
- End - श्री राम । श्री राम । श्री राम श्री ।
- Colophon -
- Illustrations -
- Source -
- Subject - लोककथा
- Revisor -
- Author - स्वामी नन्दकुमार
- Remarks - अपूर्ण / 1 से 8 तक पृष्ठ
उपलब्ध नहीं ।

राहुल कुमार / Subul K. U. m. 25

॥६॥ सं.

सा.प्र.

॥६॥

११६८७५१२

Rajul Kumar

मं.

॥६॥

सा.प्र.

॥ ६ ॥

सेपोचपाभवंति तव छत्रं तव च्छत्रं क्वचिद्दीर्घोदपिवक्तव्यः स्त्रीछः स्त्रीच्छः
स्त्रीछः स्त्रीछः मोनुस्वारः मकारस्यानुस्वारो भवति हसे पदांते नमह
सतितं हसति पटुमृदया पटुमृदया थं छंदसि अनुस्वारो थं कारमाप
घने शषसहरेकेषु परतः हंसः हथंसः त्वं रविः त्वं रविः त्वं सः त्वं सः ॥
न श्चापदांते जसे. नकारमकारस्य चापदांते वर्तमान स्यानुस्वारो भव राम.
तिजसेपो यशान्ति यशान्ति यशान्ति यशान्ति कसः सः यमाय
पेस्पवा अनुस्वारस्य यमावाभवंति यपो अस्य यस्य सवराः तं ॥ ६ ॥
करोति तङ्करोति तं नोति तन्तनोति यवलपो यवलावा. अ
नुस्वारस्त्वल्पो यवलावाभवंति संघंता संघंता संवत्सरः संवत्सरः

यव

५ गं, नपुपूवेष्टक, लि नु, र
 तुस्य स्थाने भवेद्वर्णो स्तवर्णस्य च युक्तो ॥ ॥

अदागमास्तदुपलब्धतास्तदुपलब्धो नैव गच्छन्ते सकलान्तरगन्तवानप्यन्तरगन्तव्यम्

2

०१०
 ४९४

अतत्र सानुनासिकरव नकारस्य लकारो भवति नसि यकारे पुरे नवर्ग
 स्पृहृत्वं न भवति भवान् षष्ठः भवान् षष्ठः दोरन्त्यात् पदान्ते वर्जमाना
 वर्गोपरस्य स्तोः पुर्न भवति षट् नरः षण् नरः षट् नरः षट् सीदंति
 षट् सीदंति नः सकृन्ते नांतस्य पदस्य छन्ते परे सगागमो भवति टि त्किता
 वोद्यंतयोर्वक्तव्यो राजन् चित्रं राज्ञं चित्रं भवान् तनोति भवांस्तनोति
 शेच ग्वा नांतस्य पदस्य शे परे वाचगागमो भवति भवान् शरः भवा
 रः भवा शरः इन्द्रा इन्द्रा द्विः स्वरे डकारणकारनकारा इन्द्रा द्विर्भवति
 स्वरे पदान्ते प्रत्यङ् इदं प्रत्यङ् इदं सुगगा इह सुगस्मिह राजन् इह
 राजन्निह छः इन्द्रा इन्द्रा द्विः स्वरे डकारणकारनकारा इन्द्रा द्विर्भवति
 खसे च पाजसानां सानां ख

उत्तरा ३

आरस्वत प्रह्वि १११ शिवसंस्कार जी शर्मा, मालिक लाम्बिद मेरठ

रात्रि राजन्यरजनीशमराद्यशवणः ॥ १
 यान्तरीजोरूपं शब्दादयस्त्रिस्त्रिंशः ॥ २

4

नीर

सा.स.

॥ १ ॥

रः हरिः चंद्रः हरिश्चंद्रः कारः करः कारस्कारः परः परः परस्परः अन्तरी
 रात्रिश्च अन्तरी बिसर्जनीयस्य पदान्ते रोभवति रात्र्यादिजरावर्जितेषु पर
 तः अरुः पति अरुपति अरुः गराः अरुर्गाराः अरात्रिष्विति विशेषे
 घराद्देशात्तः अरुः रूपं अरुर्लक्षणं अरुः रथंतरं अरुः रथंतरं अतोऽत्युः
 अकारान्तरस्य बिसर्जनीयस्योकारो भवति अतिपरतः कः अर्थः को
 र्थः हवे अकारान्तरस्य बिसर्जनीयस्योकारो भवति हवे परे कः जनः को
 जनः देवः यतिदेवो याति मनः रथः मनोरथः आदेवे लोपश्च अवर्णो
 न्यस्य बिसर्जनीयस्य लोपश्च भवत्येव परे देवाः अत्र देवा अत्र वाताः

अतोऽत्युः
 अतिलक्षितः

रामः
 मदीस्वस्व
 माहस्वन्न
 रीत्युनि
 किं लोह
 छुरिका लोह
 मेव संतति

रा३

बांति वातावांति स्विरेयत्वं वा अथर्णात्परस्य विसर्जनीयस्य स्विरे परेयत्वं ।
 वाभवति देवाः अत्र देवाय अत्र देवा अत्र भोसः भोस भगोस अघोस इत्येन
 स्मात्परस्य विसर्जनीयस्य लोपश्च भवत्येव परे भोः एदि भो एदि भगो
 : नमस्ते भगो नमस्ते अघोः यादि अघो यादि नामिनो रः नामिनः प
 रस्य विसर्जनीयस्य रेफो भवत्येव परे अग्निः अत्र अग्निरत्र पदुः यजते
 पदुर्यजते रः रेफसं वधिना विसर्जनीयस्य रेफो भवत्येव परे प्रातः अत्र
 प्रातरत्र अंतः अगतः अंतर्गतः रेफप्रकृतिकस्य खयेवा रेफप्रकृतिक
 स्य विसर्जनीयस्य खयेन रेफो भवति जीः पति जीपति जीष्यतिः ५

सा-स.

॥११॥

धूःपतिः धूर्षतिः धूषतिः रिलोपो धी दीर्घश्च रेफस्य रेफे परे लोपो भवति
पूर्वस्य च दीर्घः पुनः रमते पुनारमते श्रुक्तिः रूप्यात्मना भाति श्रुक्ती रूप्यात्म
ना भाति सैषा द्विसे सशब्दादेशशब्दाच्च परस्य विसर्जनीयस्य लोपो भवति रु
से परे सः चरति सचरति रुयः संधि सति रुयः सति सैषादिति संहि ।
ता सैषादाशरथि रामः सैषा राजायुधिष्ठिरः सैषा करणो महात्यागी
सैषा भीमो महाबलः १ इत्यादौ पादपूर्णे संध्यर्था यदुक्तं लोकि काये रु
तर्दे देवदुलंभवेत् सैषां भ्रष्टाददे सौषामित्यादीनामदुष्टता २ कचि ॥११॥
प्रवृत्ति कचिदप्रवृत्ति कचिदिमाया कचिदन्यदेव विधेर्विधानं बहुधा स

राम.

मीत्यचतुर्विधं बाहुल्यकंवदंति ३ वर्णागमोवर्णो विपर्ययश्च द्वौचापरो
 वर्णविकारनाशो ॥ धातोस्तदर्थानिशायेनयोगस्तदुच्यतेपंचविधंनिरु
 क्तं ४ वर्णागमोर्गवेंद्रादौ सिंहेवर्णविपर्ययः ॥ षोडशादौ विकारस्या
 द्द्वर्णनाशोऽष्टौदरे ५ वर्णनाशविकाराभ्यां धातोर्निशायेनयः ॥ योगः
 स उच्यते प्राप्तेर्मैसरभ्रमरादिषु ईदृतिविसर्गसंधिः अथ विभक्ति
 विभाव्यते सादिधास्यादिस्यादिविभक्त्यंतपदं नत्रस्यादि
 विभक्तिर्नाप्तो योज्यते अविभक्तिर्नाम विभक्तिरहितं धातुवर्जितं
 चार्थवच्छब्दरूपं नामोच्यते रुजद्रितं साश्च प्रातिक् संज्ञा इति के।

दोनभौचसमार्यातौ पठ्यदासप्रसज्जको
 पठ्यदासहग्याहीप्रसज्जकोनिषेधकम्

समा १

पदि १

सप्रियमित्यादौ सर्वविधिभ्यो लोपविधिर्वलवान् इति प्राचीनलोपचारणाया ह अधानोरिति ॥३॥
 अकाराज्जसोऽसुक्कचिन्वक्तव्यः देवासः आसुरासः द्वितीयैकवचने
 देवअमू इति स्थिते अमूशसोरस्य समानादुत्तरयोरमूशसोरकारस्य लोपो भ
 वति अधानो देवं देवौ बहुवचने देवशस इति स्थिते शकारशसीति सूत्रवि
 शेषणार्थः सोनः पुसः पुलिङ्गात् समानादुत्तरस्य शसः सकारस्य कारदे न
 शो भवति शसि शसिपरे पूर्वस्य च दीर्घो भवति यदादेशस्तद्वद्वति देवान्
 तृतीयैकवचने देवटा इति स्थिते टकारोऽनुबन्धनेति सूत्रविशेषणार्थः देन
 अकारान्तरया इने भवति अइर देवेन अदि अकारस्य आत्वं भवति भका
 रेपरे देवाभ्यां वयः अकारान्तरस्य भिसो भकारस्याकारदेशो भवति अइर र

सूत्रे विभक्ति नैवा रसि तद्वत् स प
 द्मयत्वेक दित्व बहुता नि ॥ स प

सा.१.

॥१३॥

१०
रुरे देवेः अकारस्येकारोवक्तव्यः देवेभिः करोमिः चतुर्थे कवचने देवडे. इ
ति स्थिते उ. कारोऽङ्गि. त्कार्यार्थः सर्वत्र उ. रक् अकारात्परस्यडे. इत्ये न स्या जाग
मोभवति किन्त्यादेते सञ्चय दीर्घः दीर्घाय अङ्गि इत्यात्वं देवाभ्यां देवेभ्यस्.
इति स्थिते सञ्चयवदन्ते अकारस्येत्वं भवति सकारेभकारे च वदन्ते सति देवेभ्यः
पञ्चम्येकवचने देवड. सि इति स्थिते उ. सिरत् अकारात्परोऽङ्गि. सिरद्भवति दीर्घः
देवान् देवाभ्यां देवेभ्यः षष्ठ्येकवचने देवड. स इति स्थिते उ. स्य अकारात्परोऽङ्गि. राम.
सस्य भवति देवस्य ओसि अकारस्येत्वं भवति ओसि परे सञ्चय देवयोः दे॥१३॥
वञ्चाम् इति स्थिते नुडामः समात्परस्यामो नुडागमो भवति द्वित्वादादी उकार

आमंत्रणो आमंत्रणे आहूयते पुनर्वीनेनेति आमंत्रणं तस्मिन् यथा आमंत्रणं कौथः अभिमुखीकरणं मनति ॥ १० ॥
 ह्रस्वेन अभिमुखः क्रियते नेनेति अभिमुखीकरणं तस्मिन् नये विहितः कतौ यः सिप्रथमे करुणः सधी संतो भव ॥ ११ ॥

उच्चारणार्थः नामि नामि परे हर्षस्य च दीर्घो भवति देवानां समस्ये कवचने देव
 दिः इति स्थिते अइरु देवे ओसि देवयोः देवसु प्रइ स्थिते किलोत्थः सः कतस्य
 कवर्गादिलाञ्च प्रत्याहारादुत्तरस्य केनचित् तस्मिन्ने रा कतस्य सकारस्य वकारादेशो भ
 वति देवेषु आमंत्रणो सिद्धिः आमंत्रणामाभिमुखीकरणं तस्मिन् नये विहितः कतौ यः सिप्रथमे करुणः सधी संतो भव ॥ ११ ॥
 संतो भवति समानाद्धेलोपो अधातोः समानाद्धेलोपो भवति अधातोः आ
 भिमुख्याभिव्यक्तये देशस्य वाकप्रयोगः हे देव हे देवो हे देवाः रुचं वृक्षघटपट
 लकुटस्तम्भकुम्भादयो व्यूकाराणां पुलिंजाः सिध्यन्ति अकाराणां नामपि सर्वादीनां
 तु विशेषः सर्वं विश्वं उभ उभय अन्य अन्यतर इतर उत्तर उत्तम सम सिम ने
 विश्वस्य सर्वार्थाचरुत्वे सर्गादित्वं ननु जगद्वाचरुत्वे जगद्वाचरुत्वे कुलशब्दवत् समः स तुल्या

अनंते इत्य
 नुवर्तते
 तेन रुचिस्त
 तः ४ दोनय
 त्वम्
 विपरीत
 निह
 शात
 तुम्ह
 तेन रुचीपिह

सुगोप्यवधानेपि
 निःसिद्धम्

पञ्चरत्नः अथ तत्प्राप्त्युः ५१ अतोऽङ्गः सच डिन्ः डिन्वाडिलीपः स्वराः ६१ स्वरः स्त्रीः नामिनोरः जल
ता ११ स्त्रीः हवे ११ उओ अनंत अनंतो अनंतत अनंतै अइरः अनोत्तुः उओ रदोती त ११ नः सिद्ध ४

सा.प्र.

१४

नराक सर्वपरमवरदक्षिणाउत्तर अपर अधर स्व अंतर न्यून तदयदरुं द्ददम त्वत्त्व १
अदस हि किम युष्मद् अस्मद् भवत् रते सर्वोदयस्त्रिंजाः तत्र पुंलिंगिनिरू न
पनेयं सर्वः सर्वो जप्ती सर्वोदेरकारांतात्पर्यो जसर्द भवति अइरः सर्वे सर्वे सर्वो
सर्वो नृतीये कवचने सर्वदे इति स्थिते कुर्यान्मोनेन सकाररेफ अयरोभाः परस्य
नकारस्य राकारदेशो भवति अंते स्थितस्य न भवति सर्वानि त्यादो अबकुं चंतरेपि
अवप्रत्यादारे राकवर्गे रापवर्गे राचयोजे मध्यवधाने पि भवति नान्येन सर्वे रा स
र्वाभ्यां सर्वैः चतुर्थ्यकवचने सर्वदे इति स्थिते सर्वादेस्मद् सर्वादेरकारांतात्पर्यं चतु
र्थ्यकवचनस्य स्मडाजमो भवति टकारस्थानेति वमार्थः टित्यादो रारेरे सर्वे स्मै
अवश्च कश्च उश्च अवकुपवः तैरंनरं अवकुचंनरं तस्मिन् ४

राम.

१४

सर्वाभ्यां सर्वेभ्यः पंचम्येकवचने सर्वे अत इति स्थिते अतः सर्वादेते परस्यान्तःस्म
 डागमो भवति सर्वस्मान् सर्वाभ्यां सर्वेभ्यः सर्वस्य सर्वयोः सुडामः सर्वादे परस्या रकारांताम्
 मः सुडागमो भवति रास्मिबहुत्ये सर्वेभ्यां डिः स्मिन् सर्वादे रकारांताम्परोडिः स्मि
 न्भवति सर्वस्मिन् सर्वयोः सर्वेषु हे सर्व हे सर्वो हे सर्वे शब्दविश्यादीनामेकशब्द प
 र्येतानां सर्वशब्दवद् रूपं ज्ञेयं उन्नरुतमौ विहाय नो प्रत्ययौ न तस्मादन्ताः शब्दा ग्राह्याः पू
 र्वादीनां नूनवानां जस ईकारो नावक्तव्यः पूर्वपूर्वाः परे पराः उ. सिद्ध्याः स्मान् स्मि नो
 वावक्तव्यो पूर्वस्मान् पूर्वान् पूर्वस्मिन् पूर्व हे पूर्व हे पूर्वोः इत्यादिप्रथमचरमतया
 यडत्सार्द्धकतिपयनेमानां जसीर्वाः प्रथमे प्रथमाः चरमे चरमाः शेषं देववत् नैमेनेमाः
 १ नहि केवलप्रकृतिः प्रयोक्तव्या न च केवलं प्रत्ययः प्रयोक्तव्यः

॥ सा.पू. ॥

॥ १४ ॥

कारस्य पदं दत्तस्य सत्तादिका
मानसमासस्य मास हृदयस्य
निशान्या निश आसनस्य आसनस्य
देवो दोषन यदो दोषकन शकन
आस्यस्याऽसन

हस्तांतादीनां
सपरस्य सेलोपः

मासशब्दस्यालोपशशादावेव मानस्यानां से पाणिनिनोक्तमप्युद्धृत्ये प्रथमपादे विधितमेष्टत्रे ॥
पदं दत्तं नो मास हृद निशान्न यदोषन यदोषकन शकन नुदन् नासन् हस्तमतिषु ६।१।६३

शेषं सर्ववत् नऽया यदो प्रत्ययौ नतस्तदंताः शब्दा ग्राह्याः द्वितीये द्वितीयाः द्वये द्व
योः आत्मे ग्राह्याः अर्द्धे अर्द्धाः कतिपये कतिपयाः शेषं देववत् प्रत्ययान्तस्य संधाव
द्रूपं द्वि. त्रुवावक्तव्यं द्वितीयस्मै द्वितीयाय द्वितीयस्मान् द्वितीयात् द्वितीयस्मि.
नू द्वितीये शब्दं नतीयादयः उभयशब्दो नित्यं विदुर्लिंगे दिवचनां नः उभौ उभौ उ
भाभ्यां उ उभयोः उ उभयशब्दस्य दिवचनाभावादेकवचनवत्त्वचने भवतः उभयः उ
भये उभयं उभयान् उभयेन उभयेः उभयस्मै उभयेभ्यः उभयस्य उभयेषां उभय
स्मिन् उभयेषु हे उभये हे उभये अकारांतो मासशब्दः मासस्यालोपो वा मास
शब्दास्यो लोपो वा भवति ह्रस्वः सेलोपः मासः मासो मासो मासः मासाः मासं

१ ताप
१०

॥ राम. ॥
शसादो
१५

लोपस्यादेशविधौ पत्वात्पक्षीतिर्द्वि. त्रुवादेवां त्यस्याकारस्य सिद्धौ अधिकवर्णस्या धिं सिद्धौ शब्दादेशो
क

शत शब्दादिबन्तानां कसं नानां तथैव च धातुत्वं नीप ह्येतं शब्दत्वं प्रति पाद्यते ३

सोमो सोमो मासः मासान् इत्यादि आकारान्तः पुल्लिङ्गः सोमपाशब्दः सोमपाः
सोमपो सोमपाः अधातो रिति विशेषणोद्धेलोपो नास्ति सोमपाशब्द इति स्थि
ते आतो धातोर्लोपाः धातुसंघादिन आकारस्य लोपो भवति शसादोस्यरेप
रे सोमपः सोमपा सोमपाभ्यां सोमपाभिरित्यादि रुवकीलालवा विष्मपाशंख
धाप्रभृतयः इकारान्तः पुल्लिङ्गो हरिशब्दः तत्र प्रथमे कवचने हरिसिद्धिस्थि

सो ते **सो** विसर्गः हरिः ओय इकारान्ताडकारान्तात् **सो** पर ओय आपद्यते ई
जभवतः हरी रुओजसि इकारान्तस्योकारान्तस्य च जसि विसर्गरे रुकार ओकार

दे हा हां शसि हा हा न् पर न्तु आत इति यो गवि भा
जा दा लोपः हा हा हा हे हा हे पा हा होः ६। ७ हा हि

सा.प.

॥ १६ ॥

अभवति हरयः धो इकारांतस्योकारांतस्य धिनिपरेण कारश्चोकार
 रश्च अभवति भवेति हे हरे हे हरी हे हयः हरिं हरीं हरीं न तामास्त्रियं
 इकारांताडकारांतात्पर्यानाभवत्तास्त्रियां हरिणा हरिभ्यां हरिभ्यां
 मिः चतुर्थ्येकवचने हरिडे इति स्थिते डि नि इकारांतस्योकारांतस्य
 च डि निपरेण कारश्चोकारश्च अभवति हरये हरिभ्यां हरिभ्यः पंचम्ये राम.
 कावचने हरिडु मि इति स्थिते डु स्वरद्वयं परस्य डु सि डु सोरका ॥ १६ ॥
 रस्य लोपो भवति हरेः हरिभ्यां हरिभ्यः हरेः हय्याः हरीणां सप्तम्येक

वचने हरि डिः इति स्थिते उः रो डि न इड्या मु न र स्य उः रो भवति सच डि न
 डि ति टेः डि ति प रे टे लोपो भवति हरो इर्योः ह रि वु र व म ग्नि गि रि र विक विक लि
 प्र न यः उकारांता अविस्मयायु भानु प्र न यः रतैरेव स्वैर् सिद्धंति भातः भात
 भातः ४ भातयः भानुं भानुन् हे भानो हे भान् हे भौवः सखिशब्दस्य नेदः सेर्डाः धेः सखिश
 वस्य से र धे र् भवति इत्वा हिलोपः सरवा अधे रि ति विशेषणा दे कारो दे शो हे भवति
 सखे से सख्युः सखिशब्दस्य कारो दे शो भवति पंच सस्या दिवु परे वु बयी नि हि
 वस्यादेश सदनस्य ज्ञेयः श्रयादेश सख्यो विव चन स्या वा छंदसि सरवायाः
 सखायः सखायं सखायो सखीन् सखिषाणो रीक सखि पति शब्दयो री जाग मो भ

सा.स.

॥ १७ ॥

वति टाडे. डि. बु. परे. बु. दी. र्घ. त्या. हानान् भवति सरव्या-आगमज्जमनित्यं इ
नित्याद्यात् सरिवना पतिना छंदसि सरिवभ्यां सरिवभिः सरव्ये सरिवभ्यां
सि सरिवभ्यः अडे. सरिवपतिशब्दयोः आगमो भवति डः सिडः सोडः. कारेण
रे इयं स्वरे सरव्य-असू इति स्थिते अतो डः. अकारान्तात् सरव्यडः सिडः सोरका
रस्य डकारो भवति सच डित् सरव्युः सरिवभ्यां सरिवभ्यः सरव्युः सरव्योः सरवी
नी सप्तम्येकवचने डे. रोडिदिन्यो कारेकने सरिवपतिशब्दयोरी जागमो भव
ति सरव्यो सरव्योः सरिवबु पतिशब्दस्य प्रथमादितीययोर्ह रिशब्दवत्प्रक्रि
यात्तृतीयादौ सरिवशब्दवत्प्रक्रिया पतिशब्दस्य समासे रव सरिवश

राम.

॥ १७ ॥

॥ १८ ॥

पुं०
१

मरादी
नांधेर
भाबः
जउतात्

नचस्यनदादित्वाहस्यम इति मूल्यादिति चेत्सत्यं इत्यादाविति तत्राविदकारस्य हिता कारविद
 यवदक्तव्यः नतः समासात् नस्यनादयो भवन्ति प्रजापतिना प्रजापतये इत्यादिदि
 शब्देनित्यं बहु द्विवचनांतः द्विओ इति स्थिते न्यदादेवेरं स्यादौ न्यदादेवेरकारे
 भवन्ति स्यादौ विभक्तौ षोर्द्वौ रद्वाभ्यां इद्वयो रं त्रिशब्देनित्यं बहुवचनांतः त्रि
 जस इति स्थिते रुओ जसि त्रयः त्रीन् त्रिभिः त्रिभ्यः त्रैरवयवः त्रिशब्दस्याय
 उादेशो भवति डि दंतस्य च वक्तव्यः त्रयाणां त्रिषु त्रिभ्यः कतिशब्देनित्यं बहु
 वचनांतः जससोर्लृक् कतिशब्दान्तरं जससोर्लृक् वक्तव्यं लृकि नत नि
 नितं कति कतिभिः कतिभ्यः र कतीनी कतिषु त्रिषु लिङेष्वयं सरू

नामिपरे ३

अवयव संयोगः सुश्रीयवजीवत छदरादि संयोगेनात दंस्वरवधात् अवयवती संयोगः प्रवक्तव्य
हितः ईकारः उकारोवा अनेयस्य सत दंतत्तस्य दि त्रिस्वरसहितस्य शब्दस्य संबंधिनः ईकारस्य धकारः उ
कारस्य चव
कारः स्वरप
रेननुमीय
शपरातिप्र
यंधाउ एक
स्वरकयम
नेकस्वरत्व
सुच्यते ५
रामः

सा.पू.

पः ईकारांतः पुल्लिङ्गः सुश्रीशब्दः व्योर्धातो रिद्युवौ स्वरे धातोरीकारोकारयो
रिद्युवौ भवतः स्वरे परे सुश्रीः सुश्रियो सुश्रियः सुश्रियं सुश्रियो सुश्रियः सु
श्रिया सुश्रीभ्यां सुश्रीभिः हे सुश्रीः एवं सुधीशब्दः ऊकारांतो स्वयंभूशब्दः
स्वयंभूः स्वयंभुवो स्वयंभुवः सेनानीशब्दस्य विशेषी हसादौ स्वरादौ नु विशेषः
व्योवा धातो रवयव संयोगः पूर्वोद्दीका ईकारात्ता स्तित दंतस्थानेकस्वरस्येकार
स्योकारस्य चयकारवकारो भवतः स्वरे परे वर्षाभूपुनर्भव्यति रिक्तभूशब्दस
धीशब्दो वर्जयित्वा वाग्रहणादियं विवक्षा सेनानीः सेनान्यो सेनान्यः सेनान्यं
सेनान्यो सेनान्या सेनानीभ्यां सेनाभिः इत्यादि सेन्यादीनां वा मो नुद्वक्तव्यः

॥ १८ ॥

सेना नयतीति
सेनानी एति
शपरातिप्र
नयानसेना
नीशब्दस्येक
रांतधातोरपि
हसादौ अवि
शेषः ४

वर्षाभूपुनर्भव्यति रिक्तभूशब्द

नी

पुनर्भवतीति पुनर्भव

सेनान्यः

यस्या

अनरावचर्जयित्वा अपर ईकार ऊकारयोः पूर्वोक्तलक्षणयोर्धकारवकारो भवतः वाग्रहणादियं विवक्षा ज्ञेया कृतः नि

॥ १८ ॥
प्राप्तानाम
मनेकापवाते

केचित्प्राप्ते. सेनान्यां सेनानीनां आसि. आवांतादीवंतान्नीशवाच्चो नरस्यडे. रामादेशोभवति एवंप्रधीशा
 नियम्यंस्त्वं सेनान्यां सेनान्योः सेनानीषु हे सेनानी हे सेनान्यो हे सेनान्यः एवंग्रामं रणीशब्दः पितृशब्दः
 पठेति १ एवंस्वपदम् अकारांतः पुल्लिङ्गो यवत्तुशब्दः यवत्तुः यवत्त्वो यवत्त्वः ऋकारांतः पुल्लिङ्गः पितृ
 दकारभ्रप्रभृत शब्दः सेरा ऋकारांतान्परस्य सेराभवति सचडित् डितिटेः डितिपरेटेत्तो, शब्दसेयाः
 यः यवान् लु नातीति यवत्तु पोभवति पितृ पंचस ऋकारस्य अरभवति पंचसपंचसरे परेद्यु पितृसे
 एवंउनाती पितरः धेरर ऋकारांतान्परस्य धेररभवति सचडित् हेपितः हेपितरौ हेपित
 तित्वलसः ३ रः पितरं पितरौ पितृन् पित्रा पितृभ्यां पितृभिः पित्रे पितृभ्यां पितृभ्यः ऋतो
 उः पितुः पितृभ्यां पितृभ्यः पितुः पित्रोः पितृणां उो ऋकारस्यारभवति डोपरे
 पालरक्षणोपाति रक्षतीति पिता पितृशब्दो निपातसिद्धो नन् प्रत्ययान्तः ४

एवंप्रधीशा
 दप्रभृतयोः
 पित्र्याणी
 जीवन्तीका
 रान्ताधाता
 शब्दसेयाः
 प्रभृतयः २

पिता माता न जेहा च सर्वे ब्रह्मात्मा नरः ^{ना} ग्रामादुहितादेव नानादहिता इमे दशः १

सा.प्र.

॥१६॥

पितरि पितोः पितृषु एवं ग्रामात्मात्रादयः ना नो नरः हेनः नृवा नातिदीर्घः नृ
दत्तनामिपरेवादीर्घो भवति नृणां नृणां नरि नोः नृषु ककारांतः कर्त्तृशब्दः स
शर सकारत्प्रत्ययसंबन्धिनो ककारस्या र भवति पंचसु परेषु कर्त्तृशब्दस्य पं
चसु विशेषः कर्त्तारसि इति स्थिते यदा देशस्तद्वद्वति सेरा डित्वाटिलोपः
कर्त्ता कर्त्तारौ कर्त्तारः कर्त्तारं कर्त्तारौ कर्त्तृन् शेषं पितृशब्दवत् एवं स्वस्य न
नृकोष्ट प्रशास्तप्रभृतयः ॥ स्वसानता चनेद्या चत्वे व्याक्षता नथैव च ॥ होता पो
ता प्रशास्ता चक्रयोः स्वस्वादयस्तनाः १ क्रौष्टुशब्दस्य भेदः ॥ उकारांतस्यापि
क्रौष्टुशब्दस्य पंचसु धिषुत्प्रत्ययांतस्यैव रूपं वक्तव्यं ॥ क्रौष्टा क्रौष्टारौ

२२

राम.

१६

कोष्ठाग्रद्वयत्रयमू प्राप्नोत्तीयादौ स्वरदाविमित्प्रत्ययांतवद्भावस्य च प्राप्नोत्तडागमस्यादित्याह
 आमिन्नडागमेकमेकसादित्वात्प्रत्ययवद्भावस्य प्राययांतत्वं नास्ति न भवति अत्राह परः मनुष्यैः
 त्प्रत्ययवद्भावविधाय पश्चान्नुडागममक्रियतां न जीयते ५

23

70

कोयाराः कोयारं कोयारौ कोष्टन शसित्प्रत्ययवद्भावभावान् नृतीयादौ स
 रादौ त्प्रत्ययांततावावक्तव्यः कोष्ठा कोष्टना कोष्टभ्यां कोष्टभिः कोष्टे
 कोष्टवे कोष्टभ्यां कोष्टभ्यः कोष्टः कोष्टोः कोष्टभ्यां कोष्टभ्यः कोष्टः कोष्टोः
 कोष्टोः कोष्टोः सताकृतप्रसंगीयो विधिस्तित्यः नित्या नित्ययोर्मध्ये तित्य
 विधिर्वलवान् तस्मिन्नुडागमेकमेकसादित्वात्प्रत्ययवद्भावो नास्ति कोष्टं
 नां कोष्टरि कोष्टौ कोष्टोः कोष्टोः कोष्टयु ऋकारांतात्त्ववर्णांता रकारांता
 ऋप्रसिद्धाः रेकारांतः पुल्लिङः मिश्रशब्दः रैस्मि रैशब्दस्याकारादेशो भवति
 सकारांभकारादौ विभक्तौ परतः संज्ञाः स्वरदौ सर्वत्राद्यादेशः सरोयो सुरायः
 सुष्टुशोभनोराद्वयं यस्येति सुराः १ रै २

गोशब्दो दशार्थः वाचकः दिग्दिशि धिनि स्वर्गवज्रगजगताकारिषु भूमौ यशो च गोशब्दो विद्वद्भिर्दश
 धामनः दशस्वयर्थेषु गोशब्दः पंस्त्रीलिंगत्वेयः गह्वगतौ गमृगच्छतीति गोः गमेर्गो प्रत्ययः ॥२॥

२५

सा.बु.

॥ २० ॥

हेसराः हेसरायो हेसरायः इत्यादि ओकारान्त पुल्लिङ्गो गोशब्दः ओरो ओकार
 स्योकारो भवति पुं च सपरेषु ओः गावो जावः आम्नासि ओकारस्यात्वं भवति
 अमिशसिचपरे जां गावो जाः जवा गोभ्यां गोमिः जवे गोभ्यां गोभ्यः उ. स्ये
 न्यकारलोपः गोः भ गोभ्यां गोभ्यः गोः जवो जवां ऋतो गोरामः गोशब्दम
 स्यामो नडागमो भवति ऋतो गोनां जवि जवोः गोबु रुवं सुद्योशब्दः
 ओकारान्त पुल्लिङ्गो जलोशब्दः तस्य हसादौ वविशेषः स्वरान्तो सर्वत्रावा
 देशः जलोः जलोवो जलावः हेजलोः ॥३॥ इति स्वरान्ताः पुल्लिङ्गाः ॥४॥
 अथ स्वरान्ताः स्त्रीलिङ्गाः प्रदर्शयते ॥३॥ तत्रावां रान्तः स्त्रीलिङ्गो गं गं

स्व. पुं

सुदधीः स्व
 नो यस्य
 रामोः ४

॥ २० ॥

जैर्हवचयेग्ल
 यतिकरमपदे
 इति जलोः ३

वः ~~आवतं~~ स्त्रियां ~~अकारं~~ तान्नाः स्त्रियां वर्तमानादापप्रत्ययो भवति
 नस्य नामसंज्ञायां प्रथमे कवचेन सि. आपः आवंतात्परस्य सेर्लोपो भवति ॥ जं
 जा ओं ॥ आवंतात्परस्य ओङ्कारसापद्यते स्त्री जंजे जंजाः धिरिः आवंतात्पर
 रो धिरिर्भवति हेजंजे हेजंजे हेजंजाः अवादीनां धौस्वः हेअंवे हेअक हे
 व असंयुक्तानां अज्ज उल्लेकवतीनां न हेअंवाडे हेअंवाले हेअंविके हेअंजे जंजा जंजे जं
 जाः दोसोरे आवंतात्परस्य दोसोपरयोरेत्वं भवति जंजया जंजाभ्यां जंजाभिः डि
 तांयद् आवंतात्परस्य उ. ड. सि. ड. स. डि. इत्येतेषां यडागमो भवति टकारं स्थान
 नियमार्थः रुरेरे जंजाये ॥ जंजाभ्यां जंजाभ्यः जंजायाः जंजाभ्यां जंजाभ्यः जं

सा.पू.

॥ २१ ॥

गायाः जंघयोः जंगालं नां ~~आवे निधन~~ जंगायां जंघयोः जंगासु एवं शब्दा
मेधाशालामाला दोला रामादयः ~~अन्तः~~ आवंतात्तामपि सर्वा दीनाडित्स
विरोषः सर्वा सर्वे सर्वाः सर्वा सर्वे सर्वाः सर्वया सर्वाभ्यां सर्वाभिः इत्यादि
यद्येच्च आवंतात्सर्वादिः परस्य यदः सुडागमो भवति सर्वस्य चाप्योकारो भ
वति सर्वस्ये सर्वाभ्यां सर्वाभ्यः सर्वस्याः सर्वाभ्यां सर्वाभ्यः सर्वस्याः सर्वयोः
सर्वासां सर्वस्यां सर्वयोः सर्वासु एवं विष्वाद्यः त्यदादेष्टेरः स्यादावित्य
कारः ~~आवेतस्मिन्मानित्यार~~ ओरी अइरद्वेद्वाभ्यां इ द्वयोः द्वयोः ज ॥ २१ ॥
रायाः स्वरादौ जरस्वाचकव्यः जरा जरसौ जरे जरसः जराः जरसं जरासां जर

रि.

26

राम.

॥ २१ ॥

सौजरे जरसः जराः जरसा जरया जराभ्यां जराभिः इत्यादि इकारांतः स्त्रीलि
 गो बुद्धिश्चः तस्य प्रथमा द्वितीयायोर्हरि शब्दवत्प्रक्रियाः बुद्धिः बुद्धी बुद्ध
 यः हे बुद्धे हे बुद्धी हे बुद्धयः बुद्धिं बुद्धी बुद्धीः स्त्रीलिंगान्नन्ताभावः बुद्ध्या
 बुद्धिभ्यां बुद्धिभिः इदृश्यां स्त्रियां वर्जनाभावात् इकारोकाराभ्यां परेषां डि
 तां वचनानां वा अडागमो भवति बुद्धौ बुद्धये बुद्धिभ्यां बुद्धिभ्यः बुद्ध्याः बु
 द्धेः बुद्धिभ्यां बुद्धिभ्याः ङ्याः बुद्धेः ङ्याः बुद्धीनां स्त्रियां योः इश्रउश्रयु तस्मा
 दिवरांतादुवरांताश्च स्त्रियां वर्जनात्परस्य डेः रामा देशो भवति अडाग
 माभावे आमोप्यभावः बुद्ध्या बुद्धौ बुद्ध्याः बुद्धिषु एवं मति भूति धति रुचि

बु३

बु३

सा.प्र.
॥ २२ ॥

[illegible]

राम.
॥ २२

नद्योः नदीनां नद्यो नद्योः नदीयु रवंगौरी सरस्वती वल्गारी
 कुमारी किशोरी कलमी सारंगी कौथी देवक्यादयः अवी लक्ष्मी न
 रीतंत्रो ह्री धी श्री गौ मुदा हतः सप्तानामपि शब्दानां सिलोपो न कदा
 चनः लक्ष्मी शब्दस्य वंनत्वाभावात् सैलोपो नास्ति लक्ष्मीः लक्ष्म्यो लक्ष्म्यः
 शेषं नदीवत् हे लक्ष्मि हे लक्ष्म्यो हे लक्ष्म्यः स्त्री शब्दस्य वंनत्वाभावात्
 लोपो नास्ति स्त्रीः स्त्री भवोः स्त्री शब्दस्य भ्रशब्दस्य च इयुवो भवनः स्वरे परे
 स्त्रियो स्त्रियः वाम्नासि स्त्री शब्दस्य वा इयु भवति अस्मि शसि च परे स्त्रि
 यं स्त्री स्त्रियो स्त्रियः स्त्रीः स्त्रिया स्त्रीभ्यां स्त्रीभिः स्त्रिये स्त्रीभ्यां स्त्रीभिः

सा. ५.

॥ २३ ॥

स्त्रियाः स्त्रीभ्यां स्त्रीभ्यः स्त्रियाः स्त्रियोः स्त्रीरां स्त्रियां स्त्रियोः स्त्रीषु हे
स्त्रीः हे स्त्रियो हे स्त्रियः श्रीः व्यो धातो रियुवौ स्त्रे स्त्रियो स्त्रियः स्त्रियं
स्त्रियो स्त्रियः स्त्रिया श्रीभ्यां श्रीभिः वेयुवः इयु वं नान् स्त्रिया वने मा
नालिः ना वचना नावाः डाग सो भवति स्त्रिया स्तनित्य स्त्रिये स्त्रिये श्री
भ्यां श्रीभ्यः स्त्रियाः स्त्रियः श्रीभ्यां श्रीभ्यः स्त्रियाः स्त्रियः स्त्रियोः स्त्रिया
नांवा मोनु द्वक्तव्यः स्त्रियां श्रीरां अडाग मा भावे आ मोप्य भावः स्त्रि
यि स्त्रियां स्त्रियोः स्त्रीषु हे श्रीः हे स्त्रियो हे स्त्रियः एवं धी क्री प्रत्नयो
प्यनीवताः एवं भ्रशयो भ्रशव्य श्रवध जंवा दीनां नदी वत् वधः

30

राम.

॥ २३ ॥

वधो वधः हेवधु हेवधो हेवधः वधूमिन्यादि ऋकारांतो मान् शब्दः पि
 न्वन्तर्माता मातरो मातरः हेमातः हेमातरो हेमातरः मातरं मातरो मा
 तः शासीति दीर्घत्वं नोनत्वं स्वस्वशब्दस्य कर्त्तृशब्दवत्प्रक्रिया रेशब्दः
 स्रृशब्दवत्प्रक्रिया जोशब्दः सर्वत नोशब्दोऽग्लोशब्दवत् स्त्रीलिंगाना
 नन्वाभावो विशेषः । इति स्वरान्ता स्त्रीलिंगाः अथ स्वरान्तानपुंसकलिं
 गाः प्रदर्श्यते तत्र अकारान्तः कुलशब्दः तस्य प्रथमादितीयेकवचने
 ऋतोऽम् अकारान्तानपुंसकलिङ्गान्तरयोः स्थमोरमभवत्यधो अमो
 ऽमग्रहेरां लुब्ध्या वृत्त्यर्थं कुलं ईमो नपुंसकलिङ्गान्तरयोर्द्विकारमाद्य

सा.सू.

॥ २४ ॥

नलीति

नेकुले जशशसोःशिः नपुंसकलिङ्गात्परयोर्जशशसोर्भिभवति शकारः
सर्वादेशार्थः गुरुः शिञ्च सर्वस्य च वक्तव्यः नुमयमः नपुंसकस्य नुमा
गमो भवति शोपरे यमप्रत्याहारांतस्य न भवति मिदं न्यात्तरात्परो व
क्तव्यः नोपधायाः नोपधायाः नातस्योपधायादीर्घा भवति शोपरे
वर्जितेषु पंचसु नामिच्च कलानि हेकुल हेकुले हेकुलानि पुनरपि श
ब्देवचन एवं मूलफलपुत्रपुष्प कुटंवादयः सर्वे सर्वे सर्वाणि शेषा
पुंवत् एवं विश्वाद्यः श्वन्यादेः अन्यादेर्जशात्परयोः समींश्न
भवति शकारः शिन्कार्यार्थः उकार उच्चारणार्थः वावसाने अवसाने

राम.

॥ २४ ॥

शुशुति सांकेतिकत्वाद्भिन्नत्वे लुक् उक्तं च विभक्तिलुप्यते यत्र
तदर्थं न्यायगम्यते । एकद्वि बहुत्वानि सत्तां के तिक उच्चारणे

नि २

वर्तमानानां ज्ञानानां ज्ञातव्यंति च पावारते पदांते च अन्यत्र अन्यद् अन्ये
न्या अन्यो दे जे शां डेलो पो न हे अन्यत् हे अन्यद् हे अन्ये हे अन्या नि दि
तीयाप्येवं अन्यतरत् अन्यतरद् अन्यतरं ~~अन्यतराणि~~ अन्यतराणि इत
रत् इतरद् इतरं इतराणि कतरत् कतरद् कतरे कतराणि कतमत कत
मद् कतमे कतमे कतमानि शेषं सर्ववत् एकतरस्य सेः प्रत् न किं तु
एकतरं एकतरे एकतराणि द्वितीयाप्येवं शेषं सर्ववत् इकारांतो
स्थि शब्दः न पुं संकात्स्य मोर्लुक् न पुंसकलिङ्गात्परयोः स्य मोर्लुग्भव
ति अस्थि ~~इचउचक्रचतानि~~ इचउचक्रचतानि ~~इचउचक्रचतानि~~ इचउचक्रचतानि ~~इचउचक्रचतानि~~ इचउचक्रचतानि
उत्तरो वाचक्रव्यः हे अस्थि हे अस्थि उत्तरो संवोधने नृत् सन स रित्रे

तथां वृत्ताम्

सा.प्र.

24

+ १ ११ ६ १२ १३
 पंसांतेतद्यानांतमथाप्यदंत माध्यंदिनिर्वहिरुगातिजंतेनपुंसकेव्याध
 पदावरिखः१ नामिनःस्वरे नास्यंतस्यनपुंसकलिगस्यत
 नुमाजमोभवतिस्वरेपरेअस्थितीअस्थीनि अच्चास्यांशसादौ अस्था
 दीनांनुमाजमोभवतिइकारस्यचाकारोभवति शसादौस्वरेपरे अलोपः
 स्वरेअधुक्ताअसादौ नांतस्योपधायाकारस्यलोपोभवाते शसादौस्व
 रेपरेतद्वितेईपीकारेच मकारवकारसंयोगाडुत्तरस्यनभवति अस्था अ राम.
 स्थिभ्यां अस्थिभिः अस्थे अस्थिभ्यां अस्थिभ्यः अस्थः अस्थिभ्यां अ
 स्थिभ्यः अस्थः अस्थोः अस्थां वेङ्गोः नांतस्यनाम्नः ईङ्गोः परयोवा ॥ २५ ॥
 इकारस्यलोपोभवति मकारवकारसंयोगाडुत्तरस्यनस्यात् अस्थि अ

नुमंतस्याभिधीर्घः४

हे वा रि

स्थिति न्यस्योः न्यस्थिषु एवं दधि न्यस्थिषु शब्दः इकारांतो वा रि
शब्दः वारि वारिणी वारीणि पुनरपि हेवारे हेवारिणी हेवारीणि वारिणा
वारिभ्यां वारिभिः वारिणो वारिभ्यां वारिभ्यः वारिणः वारिभ्यां वारिभ्यः वा
रिणो वारीणां वारिणि वारिणोः वारिषु द्विशब्दस्य टेरत्वे कृते ईमौ द्वे २ द्वा
भ्यां उद्दयोः २ त्रिशब्दो नित्यं बहुवचनान्तः वीणि पुनरपि शेषं पुं वत् ईका
रांतो ग्रामणी शब्दः नपुंसकस्य नपुंसकस्य रूपं भवति ग्रामणि
कलं ग्रामिणी ग्रामिणीनि २ टादावुक्तं पुंस्कंप्रवृत्ता उक्तं पुंस्किं नाम्यंतं
नपुंसकलिङ्गं टादौ स्वरे परे पुंवद्भावो भवति रुकरवह्नियः शब्दस्त्रिषु लिं

35

वारिणाः

॥ सा. ४. ॥

॥ २६ ॥

जेयुवर्जने रुकमेवार्थमारयातिस्तु न कपुंस्कं न ड्यति १ ग्रामरया ग्रामरिना २ ग्राम
रयोः ग्रामरिनोः २ ग्रामरिनां ग्रामरया ग्रामरिनि ग्रामरिषु हे ग्रामरो हे ग्रामरि
सोमपाशब्दस्य नपुंसकस्येति ह कृते कलवत् सोमपं सोमपे सोमपानि एवं द्वितीयापि स
वं श्रीवं मधुपमित्यादयः उकारांतो मधुशब्दः तस्यापि स्थरे परे नुमागमः मधु मधुनी म
धुनि २ हेमधो हेमधुनी हेमधूनि पुनरपि मधुना मधुभ्यां मधुभिः मधुने एवमं वुजंत च उर
त्यादयः यवल् ऊकारांतो हस्वे कृते ग्रामरिवत् ऋकारांतः कर्त्तृशब्दः कर्त्तृकर्त्तृणीक
र्त्तृणि २ हेकर्त्तृ हेकर्त्तृणी हेकर्त्तृणि कर्त्री कर्त्तृभ्यां कर्त्तृभिः कर्त्तृणो कर्त्तृ कर्त्तृभ्यां कर्त्तृभ्यः
इत्यादि रेकारांतो निरैशब्दः हस्वे कृते ग्रामरिवत् ह्रस्वादेशो संध्यक्षराणामिकारो

36

राम.

॥ २६ ॥

कारौचवक्तव्यो रायमतिक्रान्तमतिरिक्तं अतिरिक्तो अतिरीशो अतिरिक्ता अतिराया
 अतिरिक्तो अतिरिक्तिरित्यादि उपगोष्टादः इत्येकते अतिरीशो उपगु अननुक्तिरित्यादि
 उपगुना उपगवा उपगुना अननुक्तिः इत्यादि अतिरीशः स्वस्वकते अतिरीशो अतिनु
 अतिनुनी अतिरिक्तो अतिरिक्ता अतिनाया अतिनुम्ब इत्यादि इति स्वरांतानपुंसका
 लिंगाः अथ हसंतापुस्विंगाः प्रदर्श्यन्ते तत्र हकारांतोऽनुडुहशब्दः पंचस्रनुडुह आ
 मागमोवक्तव्यः सावननुडुहः अननुडुहशब्दस्य सोपरे उमागमोभवति हसेपः सेलोपः सं
 योगांतस्यलोपः संयोगांतस्यलोपोभवति रसेप दांते च रे फाडुनरस्य सकारस्यलोपोभ
 वति नान्यस्य अनडुहः अनडुहो अनडुहः धावं अननुडुहशब्दस्य धोपरे अमाग

॥ सा.स. ॥

॥ २७ ॥

मो भवति हे अनडुन हे अनडाही हे अनडाहः अनडाहं अनडाही अनडुहः अनडुहा व
 सांसेर्द वसुसं सुधं सुभं सु अनडुह इत्येतेषां दत्तं भवति रसे पदांते च अनडुमां अ
 नडुमांदिः अनडुहे अनडुमां अनडुमः इत्यादि अनडुत्स अत्र खसे च पाजसानामि
 तितत्वं गोडह शब्दस्य भेदः दादेपः दादेपः हिंकारस्य दत्तं भवति ऊसे परे नाम्नश्च रसे प
 दांते च गोडघ सिद्धि ति स्थिते आदिजवानां जमाः स्त्रोः धातोर्जनां तस्यादौ वर्जमानानां ज
 वानां जमा भवन्ति सकारे ध्र शब्दे च परे नाम्नश्च रसे पदांते च वावसाने गोधुग् गोधुग्
 गोडुहो गोडुहः गोडुहं गोडुहो गोडुहः गोडुहा गोधुग्मां गोधुग्भिः गोडुहे गोधुग्मां ॥ २७ ॥
 गोधुग्मः गोधुघ स इति स्थिते आदिजवानां खसे च पाजसानामि तिकत्वं कि

१८

38

राम.

लान्यः सः कृतस्येति च त्वं कथसंयोगेश इत्यक्षरं जो धुल्य मधुलिह शब्दस्य भेदः हो
 ठः धीनोर्हकारस्य ध्वन्यं भवति धातोर्जसेपरेनामश्चरसेपदांते च वाचसाने मधुलि
 इमधुलिइमधुलिहोमधुलिहः हेमधुलिइ हेमधुलिइ मधुलिइभ्यां मधुलिइभिः
 इभ्यादिभ्यं भारवा इशब्दस्य शसादौ न विशेषः वादो यो प्रासादौ स्वरे वा हो वाकार
 हो वाकारादिभ्यो भवति प्रासादौ स्वरे परे भारवाद् भारवाइ भारवाहो भारवाहः भार
 वाहं भारवाहो भारोहः भारोहा भारवाइभ्यां भारवाइभिः भारोहे भारवाइभ्यां रभ्यादि
 मित्र इह शब्दस्य भेदः डुहादौ नां वा भवति वा डुहमुहस्मिहस्मृहं चकारस्य दत्तवत्त्वे
 वा भवतः धातोर्जसेपरेनामश्चरसेपदांते च मित्रध्रक् मित्रध्रग मित्रध्रइ मित्रध्र

सा.स. ॥
२८ ॥

मित्रद्रुहो मित्रद्रुहः मित्रद्रुहामित्रध्रुज्यां मित्रध्रुज्यां मित्रध्रुग्निः मित्रध्रुग्निः मित्र
ध्रुग्निमित्रध्रुग्सु तथैव तत्त्वमूह रेफांतश्चतुर्शब्दो नित्यं बहुवचनांतः चतुरास्यो च
चतुर्शब्दस्या मागमो भवति पुंसि पंचसु परेशु शोचनत्वीति चत्वारः चतुरः चतुर्भिः च
तुर्भ्यः २ रः संख्यायाः रेफांतसंख्यायाः परस्या मो नुगगमो भवति रात्वं द्वित्वं च च न
सो रेफस्यापदांतेन विसर्गः यक् चतुर्विधिति निर्द्देशात् चतुर्थं नकारांतो राजन्शब्दः
नो पधाया इति दीर्घः नाम्नो नो लोपः धो नाम्नो नकारस्या नागमजस्य लोपश्च भवति
रसे पदांते चाधो राजा राजानो राजानः राजानं राजानो अलोपः स्वरेऽम्बुक्ता च्छसा ॥ २८ ॥
दो सोः श्रुभिं श्रुरिति चुत्वेन जकारः ज जोर्त्तः ~~ज जोर्त्तः ज जोर्त्तः ज जोर्त्तः ज जोर्त्तः~~

एम.

यज्जानं ४

नां ५ विलिख

राज्ञः राज्ञा नस्यलोपश्चिन्नविभक्तिकार्यपंचस्ति निनिर्देशान्तराद्विरुद्धात्तन्नराज्ञभ्यां
राजभिः वेद्योः राज्ञिराजनिराज्ञोः राजस्य अर्थो विशेषणो हेराजन हेराजानो हेराज
नो हेराजानः स्वयं यज्जानात्मन्सुधर्मन्सुपर्वन्सुपरमन्प्रभृतयः यज्जा यज्जा
नो यज्जानः यज्जानो अन्वयुक्तादिति विशेषणद्वयोपो नास्ति यज्यनः यजना
यज्यायां यजभिः इत्यादि श्रुत्युपन्मघवन्नाद्यर्थे च सुराजन्मात्स्वत्वात् प्रक्रियाशसा
दोन्विशेषः श्वाश्वानोश्वानः श्वादेः ३. श्वोद्वकारस्य उत्वं प्रवर्तेति शसादोस्वरेप
रेनक्षिते ईपीकारे च श्वानंश्वानो श्रुनः श्रुना श्वभ्यां श्वभिः इत्यादि युवा युवानो युवानः
युवानंयुवानो युवन्नाद्यस्य वकारस्य उत्वे कृत्वे सवर्णे दीर्घः सह यनः सूजा युक्भ्यां यु

त्रो

सा.प्र.

॥ २६ ॥

१६
देहो ३

वभिः हेयु^वहेयुवानो हेयुवानः मघवन्नादस्य वकारस्य उत्थे कृते ~~उत्थे कृते~~ ओमघोनः
मघोना मघवन्ना मघवभिः हेमघवन्ना पथिन्नादस्य भेदः इतोत्पंचस पथिन्ना
पथिन्नादिन्नादाना निकारस्याकारादेशो भवति पंचस पुंसि शौच ध्यो नृदपथा
दीनां यकारस्य नृडाग मो भवति पंचस परेषु नश्चापदांते जसे आसो पथिन्नापि
नृमुदांटे रात्वं भवति सौपंथाः पंथानो पंथानः हेपंथा पंथानं पंथानो पंथांटेः प
थादीनां यकारस्य नृडाग मो भवति प्रासादोत्तरे परे ईपीकारे च पथः पथा पथि
भ्यां पथिभिः इत्यादि एवं मथि नृदति नृदो दंदिन्नादस्य भेदः इनां शौचो
इह मयनर्यम नित्येतेषां शौचो चाधो परे उपधाया दीर्घो भवति दंती दंतिनो दंतिनः ॥ २६ ॥

राम.

43

ऊर्ध्वशतोल्लेख

सा.स.

शतोल्लेख व्यकारनकारांत संख्यायाः पर यो नो नडागमो भवति लुकिन्न न निमिजं पं

५५

॥ ३० ॥

च २ पंचभिः पंचभ्यः २ स्मः व्यकारनकारांत संख्यायां परस्या मो नडागमो भवति

नाम्नो नो लो पशधो पंचानां पंचसु रवं सप्त न्यन्न दश द्वाभ्यत

यः अष्टनशब्दस्य भेदः अष्टनो डौ अष्टनशब्दात्परयोर्जशश सोर्वा डौ भवति इति टेः

राम.

अष्टौ अष्ट २ वासु वाग्वा आसु अष्टदशदस्य आसु परासु विभक्तिषु परतः वाग्वातं

भवति अद्याभिः अष्टभिः अष्टभ्यः अष्टाभ्यः आत्वन द्वावोरष्टानामित्येकरूपं

॥ ३० ॥

आद्यानां अष्टसु अष्टासु नकारांत ईदमशब्दः इदमोयं पुंसि इदमशब्दस्य पुंसि

विषये अयमादेशो भवति **सि सौ हिन** अयं दिवचनादौ न्यदादेवेरंस्यादाविकारः
 दस्यमः न्यदादीनां दस्यमात्वं भवति स्यादौ परे र्दौ सर्वादित्याज्जसीति शकारः अश्च इ
 मे न्यदादीनां धेरभावः **इदमेतदोत्सादेसो** द्वितीयादौ स्तेनोवावर्तयः कथितस्य नच
 नलत्तादेशः अनेन व्याकरणात् नैधीतं र्दं दो व्यापय इमं **रंमो रंमो** इमान् रंमान्
 अनदौसोः इदमो अनादशो भवति दौसोः परयोः अनेन रंमेव स्थः इदमः सको भका
 रेच परे अकारादेशो भवति कस्मस्य अङ्गीत्यात्वं आभ्यां भिस्र भिस्र इदमदसो भिस्र भिस्र
 वभवति नभकारस्याकारः स्थ इत्यकारः रस्मि वङ्गत्वे स्वेत्वं रभिः अस्मै आभ्यां रभ्यः स
 स्मान् आभ्यां रभ्यः अस्य अनयोः **रनयोः** रभ्यां अस्मिन् अनयोः **रनयोः** रभु किम्पा

॥ सा. प्र. ॥

॥ ३१ ॥

कस्यत्यदादेवेरंस्यादावित्यकारेकते सर्वशब्दवृत्तपञ्चयंकः को के कं कौ कान् के
न काभ्यां केः कस्मे मकारांतो प्रशा म्शब्दः मैतो धातोः धातो म्कारस्य नकारादे
शो भवति धातोर्जसेवरेनामश्चरसे पदांते च मवयोश्च नस्य लोपी न प्रशान्प्रशोमो
प्रशामः प्रशामं प्रशाभो प्रशामः प्रशामा प्रशाभ्यां इत्यादि एवं प्रतानादयः धका
रांतस्तत्त्वबुधशब्दः आदिजवानामिति भकारः वाचसाने अदिति धकारस्य दकारांत
कारोस्तः तत्त्वभ्रतत्त्वभृत् तत्त्वबुधो तत्त्वबुधः हेतत्त्वभ्रत् हेतत्त्वभृत् तत्त्वबुधं तत्त्वबु
धो तत्त्वबुधः तत्त्वबुधा अभेजवा इति धकारस्य दत्तं तत्त्वभृत् तत्त्वभृत् जकारांतः
सम्राजशब्दः कशयराजादेः यः ककारांतस्य शकारांतस्य ककारांतस्य च राजयज
षस्य षस्य माख्यातादौ उत्त्वनिषेधार्थम् तेन द्वेष्टीत्यादौ न उत्त्वम्

॥ ३१ ॥

सज्जन्तज्जाजादेश्चकारादेशोभवति धातोर्ज से परे नान्मन्त्रारसे पदाने च वावसाने स
 चाइसम्माइसम्माजोसम्माजः सम्माजं सम्माजो सम्माजः सम्माजा सम्माजां सम्माज्मिः
 इत्यादि एवं विराजादयः दकारांतास्त्यद्वनद्वयद्वयनद्व शब्दास्तेषां त्यदादेशे रस्याविति
 कासर्वत्राकारे कृते सर्वशब्दवद्रूपं ज्ञेयं तः त्यदादेशकारस्य सन्तं भवति सो परे स्यः त्यो
 त्ये त्येत्योन्यान् सः तोते तंतोता न्न तेन ताभ्यां तैः तस्मै ताभ्यां तेभ्यः यः यो ये यं यान् यै
 नयाभ्यां यैः रयः एनो एते एतदोरन्वादेशो द्वितीयादौ स्वे तो वावक्तव्यः कथितः
 स्थानु कथनमन्वादेशः अन्वादेशो एतं एनं एतो एनो एतान् एमान् एतेन एनेन

सा.प्र.॥

॥३२॥

48

रुनयोः रुनयोरित्यादि वकारांतस्तत्त्वप्रादृशब्दः षत्वंडत्वं च वावसाने तत्त्वप्रादृ त
त्वप्रादृ तत्त्वप्राद्वी तत्त्वप्राद्वः हेतत्त्वप्राद्व हेतत्त्वप्राद्व ष्यकारांतोऽयिमयशब्दः
वावसाने अग्निमत्त अग्निमद् अग्निमथो अग्निमथः ऊमेजयाः अग्निमथा
इत्यादि चकारांतः प्रत्यक्षशब्दः अर्थेपंचस्रपुंसिनुम्वक्तव्यः प्रत्यक्षसिद्धितिस्थि
ते स्तोः श्रुभिश्चुरितिनकारस्यत्रकारः चोः ऊः चवर्गस्य क्तर्गदेशो भवति धातोर्जसेप राम.॥
रेनाम्नश्चरसेपदांते च प्रत्यङ् नो लोपः धातोर्हसांतस्योपधायाभस्तनकारस्य लोपो
भवति कितिपरे संयोगांतस्य लोपः प्रत्यञ्चो प्रत्यञ्चो प्रत्यञ्चः प्रत्यञ्चं प्रत्यञ्चो अचैः

॥३२॥

उक्तार्थे

लोपो दीर्घश्च अचरकारस्य लोपो भवति श्व दीर्घः शसादौ स्वेपो न द्विते ईपी।
कारे च प्रतीचः प्रतीचा प्रत्यग्भ्यां प्रत्यग्भिः प्रतीचे प्रत्यग्भ्यां प्रत्यक्ष हे प्रत्यङ् हे प्रत्य
ज्यौ हे प्रत्यञ्चः एवं तिर्य्यञ्च तिर्य्यङ् तिर्य्यञ्चौ तिर्य्यञ्चः हे तिर्य्यङ् तिर्य्यञ्चौ तिर्य्यञ्च ३
तिर्य्यञ्चः तिर्य्यञ्चद्वयो निपात्यंते शसादौ स्वेपो न द्विते ईपी कारे च तिर्य्यञ्चः १
तिर्य्यञ्चा तिर्य्यञ्चौ तिर्य्यञ्चि रित्यादि उदङ् उदञ्चौ उदञ्चः उदञ्चं उदञ्चौ उदङ्
उदङ्चा तिर्य्यञ्चौ तिर्य्यञ्चि रित्यादि एवं सम्यङ् सम्यञ्चौ सम्यञ्चः सम्यञ्चं सम्यञ्चौ २
उदङ्चां २ उदीचः उदीचा उदङ्गि रित्यादि एवं सम्यङ् सम्यञ्चौ सम्यञ्चः सम्यञ्चं सम्यञ्चौ ३
समीचः नकारांतो उकारा नुवं म रु क ङः वाव सोमि मरुत् मरुद् मरुतो मरु
धो १

सा.प्र.

॥ ३३ ॥

पद्या

या

नः मरुतं मरुतो इत्यादि रश्मि मग्नि चित्र भूतयः तकारांतो उकारानुबंधो भवच्छ
व्यः त्रितो नम उकारानुबंधस्य ऋकारानुबंधस्य च नुमाज मो भवति पुंसि पंचस
परेषु संयोगां नस्य लोपः नमरुतो धी दीर्घः शौच नमरुतेत्या शब्दस्य मह
रुदस्य च दीर्घो भवति पंचस्य धिवर्जितेषु शौच महान् मरुतो मरुतः हेम
हन हेमरुतो हेमरुतः मरुतं मरुतो मरुतः मरुता मरुता इत्यादि उकारानु
बंधो भवच्छब्दः अत्यसौ सौ अत्यन्तस्याः संतस्य चोपधाया दीर्घो भवति धि च
र्जितेषु सौ परे भवान् भवन्तो भवंतः भवंतं भवन्तो भवतः भवता भवता भवतिः
इत्यादि एवं भगवत्यादयः भगवान् भगवन्तो भगवंतः हे भगवन् भगवंतं भग

राम ॥

॥ ३३ ॥

वंतौ भगवन्तः भगवता भगवद्भा भगवद्भिरित्यादि ऋकारानुवन्धः पचत्पराब्दः तस्य
 नुमागमः एव नदीर्घः पचन् पचंतौ पचन्तः पचन्तं पचंतौ पचन्तः पचन्ता पचद्भा प
 चद्भिरित्यादि द्वित्त्वानां जसादीनां शानुर्नम्रप्रतिषेधः पुल्लिङ्गे नित्यं बहुवच्यः न
 पुंसकेशोवा दधत् दधद् दधतौ दधतः हेदधत् हेदधद् इत्यादि नपुंसके दध
 त् दधती दधति शकारांतो विशश्शब्दः छशश्शब्दो देः षः षत्वं डत्वं च वावसाने
 विद् विड् विशो विशाः विशं विशो विशाः विशा विश्वा इत्यादि षकारांतः षष्पशब्दो
 नित्यं बहुवचनांतः जश्शब्दो लृक् षोडः धातोः षकारस्य उत्त्वं भवति धातोर्ज
 से परे नन्निश्चरसे पदांतं च षद् षड् षद्भिः षद्भिः २ षड्नाम्न इति स्थिते ३

51

त्रिषुलिङ्गेषु स्वरूप २

संख्या १

य

सा.प्र.

॥ ३४ ॥

संबन्धिनी उकारस्य सात्वं भवति नानिपरे युभिः यसां यदस क्वचिदपदांतेपि
पदांतताश्रीणीयाः दोषा दोष सज्जष आशिष हविष प्रभृतीनां यकारस्यो
फोभवति रसेपरे पदांते च दोः दोषो दोषः हेदोः दोषं दोषो दोष शब्दस्य शसोपे
सर्वत्राभंतिता वाचकव्याः अलोप स्वरेऽन्वयुक्ता यसां दो इत्यकारलोपः
यस्य दोषनामो न भवति यसां दोषः दोष्मः दोषा दोष्मा दोभ्यां दोर्भिः दोषे दो
स्मे दोभ्यां दोर्भ्यः दोषः दोष्मः दोर्भ्यां दोषभ्यां दोर्भ्यः दोषभ्यः दोषः दोष्मः
दोषोः दोष्मोः दोषां दोष्मां दोषि दोष्मि वक्ष्योः दोषरिा दोषस्य इति स्थिते दोषा
त्वादिर्गः शब्दो दोषो दोष्यु सज्जषाशिषोरसे पदांते च दीर्घो वक्तव्यः सज्जः स

उ

दोषभ्यां

॥ राम ॥

कस

॥ ३४ ॥

इत्यादि १ पुनः

जुघो सज्जुषः सज्जुष्यो सज्जुभिः सकारांतः सवचप्रशब्दः पुंसोः सङ् पुंसशब्दा
स्यासुडादेशो भवति पं सङ् कारोत्पादेशो र्थः उकारोऽनुप्राविर्नाथः पुनससि ३ धा
ति स्थिते धातो नुम् संसदतो धो दीर्घः शो चे स न्यति संयो जातस्य लोपः ६
सेयः सेलोपः पुमान् पुमांसो पुमांसः पुमांसं पुमांसौ पुंसः पुंसां पुंभ्यां पुंभिः पुंसे
पुंभ्यां पुंभ्यः पुंसः पुंभ्यां पुंभ्यः पुंसः पुंसोः पुंसां पुंसि पुंसौः पुंस अ संभवे पुंसः कक्
सो असंबदे र्ये वेदांते क देवस्यात्मनो च इत्या संभवे वा षि सति उत्तरादस्य कला
ज्जो भवति स्मिपरे अकार इच्चारणार्थः स्मिपरे च संयो जादो सकार क
कारयोर्लोपो भवति धातो र्जसेपरे नाम्नश्च रसेर्दोने च किलात्यः सः कृतस्येति

३६६२

11 34 11

54

ऊ

हेउशनस हेउशनन हेउशन हेउशनसो हेउशनसः उशनसं उशनसो उशनसः उश
नसा उशनोभ्यां उशनोभिरित्यादि अदसशब्दस्य भेदः त्वदादेष्टेरस्यादावित्यका
रेकृते अदसि इति स्थिते सोसः अदसोदकारस्य सत्वं भवति सोपरे सेरो अदस
शब्दस्य सेरो भवति श्रीश्रीश्री असो द्विवचने अदशो इति स्थिते दस्यमः माइः
उअ उअऊ अदसो मकारात्परस्य कृत्वस्य कृत्वोकारः दीर्घस्य दीर्घोकारः श्रोयः
सर्वो दीर्घः सह अस् बहुवचने सर्वादिवाज्जसो अदशमे इति स्थिते एरीवहु
त्वे बहुत्वे सति अदसं एकारस्य कारो भवति अनी असुं अस् अस्तु मत्वे उत्वि
चकृते टानास्त्रियां अमुना अद्रिः माइः अस्तभ्यां भिस्त्रभिस् अमीभिः अन्

॥ ३६ ॥

ध्ये आस्यं अमीभ्यः अस्यमात्र अस्यं अमीभ्यः अमुष्य ओसिरुत्वे अयादेशे
 पञ्चाङ्कारः अमुयोः अमुष्मिन् अमुद्यौः अमीद्यु अदसः सामान्येकः स्यादिव
 च अमुकः अमुकोः अमुके इति हसंताः पुल्लिङ्गाः अथ हसंताः स्त्रीलिङ्गाः प्र
 श्यते अत्र हकारांतः स्त्रीलिङ्गोऽपानह शब्दः नसेधः नहोहकारस्य धकारादेशो भवति
 धातोर्जसेपरे नान्तरसेपदांते च उपानत् उपानद् उपानहो उपानहः उपानत्स
 हे उपानत् । वकारांतो दिव शब्दः दिवो दिवो वकारस्योकारादेशो भवति सेपरे
 द्यौः दिवो दिवः इति दिवो वकारस्यानिवो वाऽभ्यन्तवति द्यौं दिवं दिवो दिवः
 दिवा उत्से दिवो वकारस्य उत्वं भवति रसेपरे इयंत्वे चुभ्यां चुभिः दिवे दिवः

राम.

57

सा.स.

॥३७॥

वः समित् समिद् समिधौ समिधः समिध्नां समित्स हे समित् चकारांतः ककुभशब्दः ककु
प्रककुच ककुभौ ककुभः ककुब्धां ककुभु जकारांतः स्रज्जशब्दः चोः कः वावसाने स्रज्
स्रग् स्रजौ स्रजः हे स्रज् हे स्रग् स्रग्धां स्रक्ष इत्यादि दकारांतः शरदशब्दः शरत् श
रद् शरदौ शरदः हे शरत् रग्वं संविद् परिषद् विद् प्रभृतयः दांतात्त्यदादयः नेयां त्यदादेये
रः स्यादौ इत्यात्वे ज्ञावतः स्त्रियामित्यावन्तर्त्ये सर्वर्षो दीर्घः सहेति दीर्घत्वे कृते सर्वशब्दवद् रूपं राम.
श्रेयं सः स्या त्येत्याः त्यया त्याभ्यां त्याभिः त्येस्ये त्याभ्यां त्याभ्यः सा ते ताः तां ते ताः ॥३७॥
या येयाः यां येयाः रया रते रताः रतां रतां रते रते रताः रताः किन्तु शब्दः काके
काः कां केकाः कया काभ्यां मिः कर्ये जाभ्यां काभ्याः कस्याः कस्योः कासां कस्यां कास श्यसि
का

58

यो इदमावस्यस्त्रियानियं भवति ॥ सौ प रे इयं इमे इमां इमां इमे इमाः अनया आ
 भ्यां आभिः अस्त्यै अस्त्याः अनयोः आसां अस्त्यां आसु चकारोतस्तच यशब्दः चोङ्कः त्व ५
 कृत्व गत्तचौ त्वचः हेत्व कृ त्वगभ्यां त्वशु रवं अचवाचरुचप्रभृतयः पकारान्तोऽण दो
 नित्यं बहुवचनान्तः अप्रसृति स्थिते नमन्तो धो दीर्घः आपः अपः भिदपां अपादी
 नापकारस्य दत्तं भवति भकारे परे ॥ अङिः अभ्यः २ अपां अपसु शकारान्तो दिशश्च
 वः दिशां दिशश्च इत्यादीनां कृत्वं भवति ॥ सौ प रे पदान्ते च दिक् दिग् दिशो दिशः
 दिशा दिभ्यां दिक्षु हेदिगयकारान्तः स्त्रियश्च षः षोऽः त्विद्विद्वि त्विषो त्विषः त्वि
 षा त्विभ्यां त्विद्वसु हे त्विद्व आशिष्य प्रावः सज्जयशब्दवत् आशीः आशिष्य आशी

सा.प्र.

॥ ३८ ॥

ॐ आशीर्वास्त्रीलिङ्गोऽक्षराक्षरस्यसौतविशेषः अक्षौद्विवचनोदोदेषत्वं आवतंस्त्रि
यामित्यावंतत्वेदीर्घत्वंसर्वोवदिभक्तिकार्यं पञ्चमादः अक्ष अक्षः अक्ष अक्ष अक्ष
अक्षः अक्षया अक्षभ्यां अक्षभिः अक्ष्यै अक्ष्य्याः अक्ष्योः अक्ष्या अक्ष्या अक्ष्या अक्ष्या
अक्ष्युः इति हसंताः स्त्रीलिङ्गाः ॥ अक्षहसंता नपुंसकलिङ्गाः प्रदर्श्यते न तत्र
रेफांतोवारशब्दः नपुंसकास्यमौल्लङ्घ वाः वारी अयमः इति विशेषणं ननु नवा
रि पुनरपि वारा वाभ्यां वारेवारः वारोः वारो वरिवाङ् चतुराक्षौ च चत्वारिचत्वा
रि चत्वारिः चतुर्भ्यः चतुर्मां चतुर्बु नकारांतोऽहन् शब्दः अक्षः सः अक्षोम
नकारस्यसकारो भवति रसेपेपदंते च अहः सौल्लभेदीर्घत्वं ननु वर्तते अक्षौ

राम.

॥ ३८ ॥

नि१

सा.स.

॥ ३६ ॥

ति स्यादविशेषात् नान्यत् न्यवत्येत्यानि पुनरपि द्योषं पंचत् रवं तत् न दूते तानि य
 न्यदयेयानि रनत् रनत् रने रतानि सनानि किं केकानि इदं इमे इमानि पुनस्तु
 नीयादौ पंचत् प्रत्यक् प्रत्यग् चोक्तः वावसानेन पंचत् द्विवचने ईमौ अचेत्तद्वत्
 घेश्वरः प्रती। विप्रत्ययि २ प्रतीचा प्रत्यग्भ्यां प्रत्याग्भिः जगत् जगद् जगती जगं
 ति पुनरपि जगत् जगद् जगद्भिः जगत् नमः महतः मरुत् मरुद् मरुती मरुति
 इत्यादि षकारान्ते सज्ज्व प्रभृतयः सकारान्ते मयस्शब्दः पयः पयासी पयांसि
 पयसा पयाभ्यां पयस्सु रवं जस् बचस् प्रभृतयः धेनुः धेनुषी धेनुषि अदस्शब्द
 स्यस्यमौलं किकृते स्त्रीर्विसर्गाः द्विवचनादौ ढे रत्वे कृते विभक्तिकार्यं च कृते मत्वो

62

राम.

॥ ३६ ॥

मे यं विशेष्यमित्याहुर्भेदकं च विशेष्यरामविशेष्यं प्रधानं स्यात् प्रधानं विशेषणम्

ने अदः असुनी अमनि हविः हविषी हविषी शेषं यं चर इति हस्तान्ता न उमकलि
 जाः अद्युष्मदस्मदोः स्वरूपं निरूप्यते नयो अद्युष्मदस्मदोः स्वरूपं निरूप्यते नयो अद्युष्मदस्मदोः स्वरूपं निरूप्यते
 नरूपं वाच्यमित्युच्यते भेदं तस्मिन् भजते तयः विशेष्यरात्वमापन्नो वाच्यलिंगः स उ
 च्यते १ त्वमहंसिना युष्मदस्मदोः सिसहितयोस्त्वमहमित्येतावादेशो भवतः यथा सं
 रत्येन त्वं अहं युवावौ द्विवचने युष्मदस्मदोर्द्विवचने परे युव आच इत्येतावादेशो भ
 वतः आमी युष्मदस्मदोः परस्मै आत्मवति युवां आवां यूयं वयं सा जसा सहितयोर्द्व
 ष्मदस्मदोर्द्वयं वयं त्वमदेकत्वे युष्मदस्मदोस्त्वन्मदित्येतावादेशो भवतः एकत्वे ग
 म्यमाने आत्मौ युष्मदस्मदोर्द्वैरत्वं भवति अमिसकारेभिसिच परे त्वां मां यु

नक्तः
 परार्थे स्वार्थे नि
 दोषाद प्रधानं वि
 शेषणं विशेष्य
 त् प्रधानं स्यात्
 एव प्रकारानात्

ज १

63

द्वयं वयमित्येतावादेशो भवतः २

भ्यां - ५४ सू

सा.सू.

॥ ४० ॥

वां आवां त्वदादेशे रत्ने कृते शसीति दीर्घत्वं शसो नीवक्तव्यः युष्मान् अस्मान् त्व
 न्मदादेशे कृते टेरकारः रय्याञ्चोः युष्मदस्मदोश्चरेत्वं भवति टाडि. रत्ने तयोपरयोः
 अयादेशः त्वया मया युवाभ्यां आवाभ्यां युष्माभिः अस्माभिः तुभ्यं मस्य तु
 याऽया सहितयोर्द्व्यस्मदस्मदोस्तुभ्यं मस्य मित्येतावादिशो भवतः तुभ्यं मस्य युवा
 भ्यां आवाभ्यां भ्यस्मभ्यं युष्मदस्मदोपरौभ्यं स्मभ्यं भवति स्वकारी भकारादित्य राम.
 व्यावृत्त्यर्थः तेनान्वित्वेन भवतः सर्वदेशार्थः युष्मभ्यं अस्मभ्यं इतिभ्य
 सोऽस्तुः युष्मदोपरः पंचम्या इतिभ्यसोःस्तु भवति स्वकारः सर्वदेशार्थः उकार
 उच्चारणार्थः त्वत् मत् युवाभ्यां आवाभ्यां युष्मत् अस्मत् तव ममा इत्या
 भ्या

॥ ४० ॥

राम.

॥ ४० ॥

दस्म २

उ. सासहिनयो युष्मदस्मदोत्तवमभित्येतावादेशोभवतः नव मम युवयोः आवयोः स
 वीदित्वात्सुद् सामाकं युष्मदस्मदोपरः सामाकं भवति युष्माकं अस्माकं त्वयि मयि
 युवायोः आवयोः युष्मासु अस्मासु त्वदादीनां धीरभावः अथानयोरादेशविशेषविधिनिरु
 प्यते युष्मदस्मदोः यद्यीचतुर्थी द्वितीयाभिः सहितयोः तेमेवां नो वसूनसो यथासं युष्मदस्म
 रथेनामी अदेशा भवन्ति कीदृशयोः यद्यीचतुर्थी द्वितीयाभिः सहितयोः नैत्रैकच दोः
 चनेनैत्रैमेभवतः शिवचनेन वां नो वरुवचनेन वसूनसो भवतः स्वामी नैत्रै ससमायातः स्वा नव ३
 मीमैसां प्रतंगतः ॥ नमस्तै नगवन्मयोदेदिमै नो समव्ययं १ स्वामी वां सजसी चैर्दृष्टु
 नोदानयाचनां ॥ राजा वां दास्यते दानं ज्ञानं नो मधुसूदनः २ देवो वां भवताडिस्मर्नरका
 आवयोः १ तभ्यः २ मह्यः २ युवयोः २
 युवाभ्यां १ आवाभ्यां १ युवा १

आवां१

युष्माकं१

अस्मान् २
अस्माकं१

युष्मभ्यं१

अस्मभ्यं१

सा.स. नमो जनाईनः॥ स्वामी वीचेलवानराजा स्वामी नौसौ जनाईनः ३ नमो वीचेल विज्ञेभ्यो ज्ञानं नो
 दुष्मान् दीयतां धनं॥ सानंदान्नैः प्रपश्यातः पश्यधुनैः सदुःखिनः ४ त्वामा माः मासहिनयो युष्म
 ॥ ४१ ॥ दस्मदोस्त्वामा इत्येता वा देशी भवतः पश्यामि त्वामदात्तोऽपश्यमा मदनैदकं॥ पश्यामि
 त्वां जगत्सृजं पश्यमा जगतां पतिं १ नदीं पादादीं च नैमानयो युष्मदस्मदीर्नैतं आदेशाभ
 वति तव येश च वीरा जन्म मम तेऽप्यति शत्रवः॥ तव मित्राणि यानि स्थ मम मित्राणि
 तान्यपि ह रुद्रो विश्वेश्वरी देवो युष्माकं कुलदेवता॥ सरवत गवात्ता यो अस्माकं पाप
 नाशनः ७ संबोधन पदादये न भवन्ति वसादयः॥ देवाः स्मत्ता हि नृहरे विश्वो नरसर्व ॥ ४१ ॥
 दा द हे राम तव दासोऽस्मि राम त्वभ्यं नमो नमः॥ चादिमि श्र चादिमिरपि योगे नैने आ

66

राम.

सा २

अद्वयार्थश्चादिर्गणो निपातसंज्ञकः द्रव्यार्थस्तु चादि
 चर निनिपातः चाश्चोऽरशाशां कपोरित्यादिषु च शब्दो विभक्ति

देशाभवंति न वचनमर्थमैत्री चंद्रलेखे च वर्द्धते ई कादाशवितिकिं पांतु वीनारसिंहस्य नख दर्शनात्
 लागल जोटयः ॥ हिरण्यकश्यपोऽसौ शस्त्रकर्दमा रुणाः १० चादिर्निपातः च वा द्रव्यं चोक्तं
 अह एव एवं ननं पृथक् विना नाना स्वस्ति अस्ति देवा नक्तं मया मिथ्या मिथ्य वस्तुपल
 स अथ अपो ह्यस स्वस उच्चैस नीचैस स्वर अंतर प्रातर पुनर भयस अहो आ सर्वनामप्र
 हो श्वितर उर चितर सि मरुस ऊतस वयर तन किम हि जीवं सह शम्बर अ पुज्यते ॥
 ते नमः मन्ये अंतरीण अंतरा नमस अलंकृतं अमानो ना प्रतिषेधधे ईयत द्रव्यमित्यु
 किल खलु वे हि आरात दूरान भृशं हं ह अधुना श्दानीं आयु शीघ्रं यत च्यते सोऽर्थो
 तत अतं साकं समं यदि तदि स्वधा स्वाहा स्वरा अ इत्येवं चादिर्गणो निपा विवक्षितः
 इति

सा.स.
॥४२॥

नसंज्ञोभवति तत्रादिर्विभक्त्यर्थे निपात्यते तस्मिन्निति तत्र यत्र कुत्र कस्मिन्काले कदा
 यस्मिन्निति यदा एकस्मिन्काले एकदा तेन प्रकारेण तथा येन प्रकारेण यथा
 तेन प्रकारेण कथं अमुना प्रकारेण इत्थं तस्मादिति ततः कस्मादिति कुतः अस्मा
 दिति अतः अस्मादिनिश्चयः सार्वविभक्तिकस्तत्सूत्रे के ~~सर्वस्मादिति~~ सर्वस्मादिति
 सर्वतः पूर्वस्मिन्निति पुरस्तात् अधरस्मिन्निति मध्ये स्तात् उपरस्मिन्निति उप
 रिष्ठात् परस्मिन्निति परस्तात् परेण आदिचदरे दरे र्थे आदिप्रत्ययो भवति ॥४२॥
 दक्षिणादिवा संति चांडालाः उत्तरादिवा संति ब्राह्मणाः ~~इति विभक्त्यर्थे~~ कश्चित् कश्चनकारे
 सामान्यचिदरिः ~~इति विभक्त्यर्थे~~

68

राम.

केचित्

69

अथ केचित् केचित् केचित् कांश्चित् केनचित् काभ्यांचित् कैश्चित् क
स्मैचित् काभ्यांचित् केभ्यश्चित् कस्माच्चित् काभ्यांचित् केभ्यश्चित् कस्यचित्
कयोश्चित् केषांचित् कस्मिच्चित् कयोश्चित् केषुचित् तदधीन कान्त्मेयोर्वा
सात् यत्तः अधीनं राजसात् सर्वभस्मकरोति भस्मसात् ऊर्ध्वरथं गी कर रो
अंगीकारो वा दोषो सति उरी उरी प्रत्ययौ भवतः कुरी कृत्य उरी कृत्य अंगी कृत्येत्
र्थः सद्यः दिकाले निपात्यते सद्यः अद्यः सपदि अधुना इदानीं सांप्रतं संप्र
ति आशु ऊटति त्सां द्राक् पूर्वस्मिन्दिने पूर्वेषुः परस्मिन्दिने पोरेषुः उभयस्मि
न्दिने उभयेषुः अत्येषुः यर्हि तर्हि प्रादिरुपसर्गः प्रपरा अप सम अतः अतः

आ

सा.प्र.

॥ ४३ ॥

निर निरुद्धरामि अथि वि अपि अति सु उत्तर प्रति परि उप आउ प्रातर अंतर आ
विर अयंगरा उपसर्ग संज्ञकः प्राग्धातोः उपसर्ग धातोः प्राक् प्रयोक्तव्याः तदव्ययं न
दिदं चादिशब्द रूपमव्यय संज्ञं भवति काद्यंतं च ~~कादिप्रत्ययान्तशब्दत्वात्~~
तत्किं काव्यप तु न राभ्र डाचि धावतु आम कत्वस् शस् शड्क सु कत्या गत्या गंतं इत्या आ
दि इति कादयः अव्ययादिभक्तेर्लृक् अव्ययान्तरस्यापि न के लृक् भवति न तु शब्द
निर्देशो अव्ययानां न च लिंगादि नियमः उच्चैः पुरुषः उच्चैः स्त्रीः उच्चैः कलम उ राम.
कंहि सह सं प्रियु लिंगेयु सर्वो स च विभक्तियु वचनेयु च सर्वेयु यन्मयेति तद ॥ ४३ ॥
व्ययं १ उक्ता। न्यलिंगान्यव्ययानि अधुना सिंग विशेष विजिज्ञापयिष्या।

स्त्री प्रत्ययाः प्रत्ययंते आचनः स्त्रियां स्त्रियां वर्तमानादकारं तान्नाम्नाः आ
 प्रत्ययौ भवति जाया मया मेधा अथा धारा इत्यादि अजादेश्वा एव क्रयः
 अजा रुक्मा कोकिला वाला दंष्ट्रा गरिा काक्ष्मा काप्यनः स्त्रियां का
 पिपरे सर्वस्याकारस्येकारो भवति कारिका पात्रिका पाठिका वशिभागुरि
 रस्योपमराथोरुपसर्गयोः आपंचेव हसं तानां थया वा चानिशादिशा १
 अवतंसः वतंसः अवयासं वयासं अपियासं पियासं कलशब्दजत् ह्रस्वा
 वा. स्त्रियां कापिपरेतरादौ च सर्वस्य ह्रस्वो वा भवति वेशि का वेशी कानदि
 कानदीका श्रेयसितरा श्रेयसीतरा नौकादी न भवति वाग्रहणादेव नौका

सा.सू.

॥ ४४ ॥

ल्लोकाजल्लोका निज्जयेनपतंत्यनेनेख्येयु इतिनिपाताः निपातानामनेका

र्थत्वात् उक्तंच धातवश्चोपसर्गश्चनिपाताश्चेतिनेत्रयः अनेकाप्यदि

विज्ञेयाप्राढसेषां निदर्शनं नराईप नकारांतात् ऋकारांतादरांतात्

चस्थियामीप्रत्ययीभवति दंडिनी दंतिनी करिणी मालिनी ईपिराज्ञो

ःस्त्रीषोवक्तव्यः राज्ञी षुनी मद्योनी कर्त्री भोक्त्री ज्योपगवी यस्यलो

पः इत्यु अश्वयः तस्यलोपोभवति स्वरैयकारैचयरे डीरुयदीनस्तः

क्षतातथैवचनसंख्या स्वसादेः पंचस्वसा ष्वितः यकारटकारउकार ऋकारानुबंधा

होतापोता स्थियामीप्रत्ययीभवति यवराको टक्रुरुचरी उगोमती उभगवती

प्रणास्ताच अष्टौ स्वसादयस्मृताः १

72

राम.

॥ ४४ ॥

सा.स.

४५

त्रिया ~~समाहारः~~ आचार्याणी आचार्य आचार्याणी आचार्य सर्वाणी स्
र्वा स्त्री योपश्च ईसमाहारेगुराश्च समाहारेर्ध्वत्ययोभवति चकारा
ङ्गो भवति द्वयोः समाहारः द्वयी त्रयाणां समाहारः त्रयी पुंघो जीव स्त्रीग
राकी जातेर्योपधात् जातिवाचिनी अयकारोपधादकारांता स्त्रियां मीमा
स्त्रकरीत्ययोभवति मेकी हंसी कुङ्कुटी आक्षरणी अयकारोपधात् ग्रहणात् क्षत्रिया एम.
वैश्या प्रथमवयोवाचिनीऽतर्ह्यवक्तव्यः कुमारी किशोरी कलभी ~~सह्यी~~ प्र ४५
यमवयोग्रहणात् वृद्धा स्थविरा मत्तग्रहणात् शिशुः स्वांगाद्या स्वांगराचि

नोवास्त्रियामी प्रत्ययो भवति समुखी तन्वंगी वाग्रहणात् पप्रचदना रुदिका
 रादक्तेरी रवाचक्त्याः अंगुलिः अंगुली धली धलिः आजी आजिः अक्ते रि
 तिविशेषणात् रुतिः भूतिः ऐचमन्नादेः मन्नादेर्जणात् स्त्रियामीत्ययो भव प्र ३
 तिरेकारादेशश्च मनोः स्त्रीमनायी चकारात् मनोरौचा मनावी रवाक्या
 यी अङ्गायी पत्न्यादयः शब्दानि पात्यन्ते अर्थविशेषे पत्नी अंत
 र्वत्नी एकपत्नी सरयी अशिष्वी अर्द्धजरी युवती प्रतीच्यादयः शब्दानि पा
 त्यन्ते प्राची प्रतीची अवाची इत्यादि दारशब्दो नित्यं बहुवचनात् पुल्लिङ्गः
 दाराः दारान् दारैः दारेभ्यः २ दाराणां दारेषु हेदाराः वीर्युणात् उकारान्ता

चिन्तोबा

स्वप्नस्योकारकारलोपन्तः स्वप्नः

सा.स.

॥ ४६ ॥

कुरावोस्त्रियाभीष्टयो भवति पद्मीपदुः पद्मीपदुः तन्वीतनुः उत्तकः उकारांता
तस्त्रियांस्तु प्रत्ययोभवति पंगुः वा मोरुः यन्तस्त्रियांस्तु प्रत्य
यान्ति युवतिः एव्यो नामत्वात्स्यादयः आवंतादापु ईवंतादसे पश्तिलोपः
जंजावन्नदीवञ्चरूपंनेयं इति स्त्रीप्रत्ययाः अथ विभक्त्यर्थो निरूप्यते सिं
गार्थप्रथमा धातुप्रत्ययाद्यतिरिक्तं मर्षवच्छब्दरूपं सिं
जंतस्येवाथैसन्मात्रेप्रथमाविभक्तिर्भवति अलिंनियत सिंगाश्चरुसः
श्रीः तानं द्रोणः खारी आठकं एकः द्यौ बहवः तन्नाद्रुम संति संतः कियंतः लिं ॥ ४६ ॥
जादयोपिप्रथमार्थादितिकैचित् रविरिवराजते राजा रोकाकुमारीरोरुयते.

राम.

जा ३

द्य ताघं १

सा.प्र.

॥ ४७ ॥

गतिभक्तिर्भवति यद्वाचाच्यते तदु^ध यत्सिद्धमेव प्राप्यते तदाप्यं यत्सर्ववस्था-
 परित्यागेनावस्थांतरमापद्यते तद्विकार्यं यद्गुणानंममलापकद्वौ^{धा} नवासां कि
 यते तत्संस्कार्यं इत्येकं शब्दो ज्यते सति शक्तनकारक प्रयोजनत्वं कटं कारुको
 रूपं पश्यति चाक्षुषः राज्यं प्राप्नोति धर्मिणः सोमं सृजोति सोमपाः १ अभिः स
 वेतसो कार्याधिगुपय्यादियुत्रिषु द्वितीयाग्नेऽतितांते युतनोन्यत्रापि दृश्यते २
 अभितो ग्रासं नदी बहति सर्वतो ग्रासं तत्सो वनं ते पिण्डेव दत्तं सर्वतः ग्रासं
 जनाः सति पुरोहितं उपर्युपरि याचकाः पतन्ति ग्रामं ग्रधोऽधो ४७
 निधानं दृश्यते अध्याधियासं तीर्थे समैया ग्रासं शत्रु हतः निकषा ग्रासं फ
 १ निः सप्तपानिकषा रूपा प्रतियोजेपि

करोति ३

५८

रामकृ०

४७

क्रियाविशेषोक्तोऽस्तीति
मेकत्रचनंच साधुपन्नति

लंशोति प्रतिप्रतिग्रामं यज्जानः संति कालाधनोर्नैरंतर्धे
मासमधीते मसस्यद्विरधीते कोशपर्वतः कोशस्यैकदेशोपर्वतः कर्त्तरिप्र
धाने क्रियाश्रये साधने च क्रियासिद्धयुक्कारके करोर्धे तृतीया भिन्नः ॥ ८१ ॥
शरेणारामेणारवरोल्लोकरावराः करोग्रेण विदीर्णोपिवानरेयुश्चने
पुनः दानपात्रसंप्रदानकारके चतुर्थो वैदविदेगां ददाति धनत्रयकन्याददाति वि
श्लेषावधौ पंचमी विश्लेषो विभागस्तत्रयोऽवधिश्चलतयाः चलतया वा
विवक्षितः तत्रापादाने पंचमी धावतोऽश्यादपतत् भूभृतोऽवतरति गंगा सं
बंधययी राज्ञः सपुरुषो ज्ञेयं पित्रोरेतत्प्रजनं गुरुणां वचनेष्वकरीनारे स
संबन्धितो मध्येयोऽप्रधानस्तत्रपटीमेद्यमेद्यकयोः श्लिष्टिः संबन्धोऽस्योऽप्युच्यते द्विष्टो यद्य
पिसंबन्धः पक्ष्युमानिस्तु मद्कोत्तरं

सामीपिकं२

सा.प.
॥ ४८ ॥

वदचः आधारेसप्तमी आधारेधिकरणं यद्विधनधिकरणं ओपप्लेवि
कं अभिव्यापकं वैषयिकं नैमित्तिकं ओपचारिकं चेति कटेशेतेकुमारी
सौवटेगावः सुशेरते निलेद्यु विद्यते तैलं हृदिब्रजामन्तरं युद्धेसन्तखते
धीरैर्गुल्यग्रेकरिगांशतं भावः क्रियालक्षणां तथापिसप्तमी प्रसिद्धक्रिय
या अप्रसिद्धक्रियालक्षणां भावः बर्यतिदेवेचौरायातः पतन्त्यमुमालि
निपातितोऽस्ति इतिकारकाविभक्तयः अद्योपपदविभक्तिनिदर्शनं वि
नासरुनमः कृतं निर्दोषा स्वाभ्यादिभिश्च रगतैरपियोगेद्वितीयाद्यावि
भक्तयो भवन्ति विनापापं सर्वफलति अन्तरेणादिरागिजीवितेन अं

राम.

४८

आदि

१) नरात्वांमामधुसूदनः पदादग्राहं सहस्रदृशं साकं समं सार्द्धं भित्तिवियोगे तृतीया
सहस्रिद्विगेतृतीया सहस्रिद्विगेतृतीया सहस्रिद्विगेतृतीया सहस्रिद्विगेतृतीया सहस्रिद्विगेतृतीया
प्रक्षणादंताः समंचंद्रोदितो गुरुः सहस्रिद्विगेतृतीया सहस्रिद्विगेतृतीया सहस्रिद्विगेतृतीया सहस्रिद्विगेतृतीया
चुद्धोयनासमायातीत्यादि सार्द्धं धनिभिर्धनः साधुः नमः स्वस्ति स्वधा स्वा
हा अलंबयद्योगे चतुर्थी नमो नारायणाय स्वस्ति राक्षसोमाय स्वाहा पि
तृभ्यः स्वधा अलंबयद्योगे चतुर्थी नमो नारायणाय स्वस्ति राक्षसोमाय स्वाहा पि
नान्नमृक्तिः अन्यो गृहादिहारः निर्धारणोषष्ठी सप्तम्यो निर्धारणं क्रिया
गुणजानिभिः समुदायात् तृथकरणं तत्र यच्छी क्रियापराणां मध्ये भगव

शण्डकृत् क्रियाः प्राक् ५ मरः

सप्तमी च १

सा.प्र.

॥ ४८ ॥

स्वामी

दाराधकः श्रेष्ठः गवां हस्मा गोसंपन्नक्षीरा हनेषां क्षत्रियः शूरतमः स्वाम्यादियोगेष्वपि
संप्रमेयः ~~स्वाम्यादियोगेष्वपि संप्रमेयः~~ गवां हस्मा गोसंपन्नक्षीरा हनेषां क्षत्रियः शूरतमः स्वाम्यादियोगेष्वपि
कर्तृकार्ययोरत्तादौ क्षतिष्वपि कर्तृकार्येष्वपि भवन्ति तद्विवर्जिते रुदन्तेश्चे प्रयु
ज्यमाने व्यासस्थरुतिः भारतस्य प्रवरां सृष्टौ च कार्यं सृष्ट्यर्थं धातुयोगे क
र्मणि षष्ठी द्वितीयात्मातुः स्मरति मातरं स्मरति हेतौ तृतीया पंचमी च वक्तु
माः अनित्यः शब्दः सतकत्वेन कृतकत्वात् भयं हेतौ पंचमी चौरादिभेति
माघ्रात्र पश्यति विद्युत्पाताच्च कृतः षष्ठी हेतुप्रयोगे कस्य हेतोरियं कन्या इ
त्यभावे तृतीया. शिष्यं पुत्रेण पश्यति संसारमसारेण पश्यति येनांग

राम.

॥ ४८ ॥

चकाराद्वयेरपि सर्पिषो दयते जगतामपि

विकारः लक्ष्यते। येनांगेनांगिनांगविरोलक्ष्यते। तस्मादंगात्तृतीयाविभक्तिर्भवति।
 अक्षणाकाराः पादेनपञ्जः शिरसाधरवत्लाटः। जनिकर्तुः प्रवृत्तिः। ज्ञानानस्य
 नान्येत्योपादानमपादानसंज्ञं भवति। तत्रापादाने पंचमी। यस्मात्प्रजाप्रजा
 यंते तद्वत्तेति विदुर्बुधाः आडादियोगे च पंचमी आपाटलिपुत्रादयो देवः
 नादर्थे च तृतीया च वक्तव्या संयमाय श्रुतं धत्ते नरो धर्माय संयमं धर्मो मोक्षाय मे
 धावी धनं दानाय मे कृते १ कर्मादियोगे च तृतीया। कुराव कुर्याति मित्राय द्रुपति।
 गुरावने अस्त्यति देवदत्ताय रोचते मोदकः क्यलोपे पंचमी कर्तुं हर्म्यात्वेक्षते
 हर्म्यमाकुर्यात्वेक्षते इत्यर्थः आसनात्वेक्षते आसने उपविश्य वेक्षते निमिना

वा

— कथवर्णोदृश्यते यत्र कथनैव प्रयुज्यते २
 वाक्यार्थश्च कथयामत्र कथपोलोपः सुप्रच्यते =

यत्र कर्तृविषयमास्याद्वितीयान्न कर्मणि उक्तकर्तृप्रयोगो यंतदायक न प्रयुज्यते ॥
त्र कर्तृरिति तृतीयास्यात् दि० ॥ यत्र कर्मणि उक्तकर्तृप्रयोगो यंतदायक न प्रयुज्यते ॥

सा.प्र.

॥ ५० ॥

गुदने दद्यात् तालं यत्तत्सीम
प्राप्यते बुधैः ७
आलो मृगमे दः
स्यात्

त्वमयोगे सममी वक्तव्या चर्माणि दीपिनं हन्ति दंतयोर्दन्ति कुंजरं केशेषु च मरीं हन्ति
सीम्नि पृष्कलकोरुतः विषये सममी तर्जं चतुरः वळी समन्वयो चानादरे बहू
नां क्रोशतां गतश्चौरः बहुसाधुषु निवारयत् स्वपि स्वयमनार्यो यात्यसाधुमार्गेण
प्रातापि त्रोरुदत्तां प्रवृजति पुत्रः सत्योक्ते प्रथमा यदि कार्यं दूष्ये नारव्या ते
नरुता चोक्तं भवति तत्र प्रथमा प्रयोक्तव्या घटः क्रियते पटः कार्यः चंदसि स्या
दिः सर्वत्र दध्ना जुहोति पुनस्तत्र स्मरण सतिः व्रजती विरेजुः कर्तुं कर्म च करणां
संप्रदानं तथैव च ॥ अथादानां धि करणां इत्याहुः कारकाणि षटः ॥ इति का
रकप्रक्रियादर्शिता ॥ अथार्थवद्धिभक्तिविशिष्टानां पदानां समासो

श्री कुरु मरु कुरु विपु कुरु न

प

संवध्यते

॥समास॥

(अन्वीयतेष्वनि यत्र सो न्वयः २१)

निरूप्यते. समासश्चान्वयेनाम्ना नाम्नामन्वययोश्च ते सत्येव समासो भव
 ति च शब्दान्तरितेऽपि ततो भावार्थापुरुषस्येत्यादीन भवन्ति परस्परमसं
 वंधाभावात् सचषड्विधः अयथीभावस्तत्पुरुषोद्धोवद्वीहिं कर्मधार
 योद्धिगुश्चेति तत्र पूर्वपदप्रधानोऽयथीभावः द्विगुत्तत्पुरुषोपरपदप्रधानो
 वद्वीहिरन्यपदप्रधानः द्वंद्वकर्मधारयोचोभयपदप्रधानो तत्र ~~समास~~
~~या~~ क्रियाभिसंबंधात् उभयपदप्रधानो वत्तवान् एकपदमेक स्वार्थमेक
 विभक्तिकत्वं च समासप्रयोजनं स्त्रीयाधिरनिस्थिते स्त्रीशब्दोद्धितौ यो
 कवचनेन ~~स्त्री~~ स्त्रीयो रिति द्वयः स्त्रियमधिकृत्य भवतीति विग्रहे H

समस्यंतेर
 ३ रंक्रियंते
 वेकानि पद
 नियमिन
 ससमासः
 विभक्तिर्ल
 प्यते यत्र ते
 दर्थे सुप्रती
 पते रेकप
 चंतुशब्दा
 नासमासा
 सोभिधीय
 ते १

सा.पू.

॥५१॥

अन्वययोग्यार्थसमर्पकः पदसमुदायो विग्रहो वा कृमि नित्यावत् स्तने
 समासेऽवयवस्य पूर्वनिपातो वक्तव्यः पूर्वेष्ववयवेष्ववयवीभावः अवयवेष्ववयव
 देशतियोन्ययः सौम्यवीभावसंज्ञकः समासो भवति इति समाससंज्ञायां
 समासप्रत्यययोः **लृक्** समासे वर्तमानाया विभक्तेः प्रत्यये च परे लुग्भवति
 इत्यमो लृक् कृतद्धितसमासाश्चेत्यनेन नामसंज्ञायां भ्यादिर्विभक्तिः न
 निमित्ताभावेनैमित्तकस्याप्यभावः **साधु** नद्धितेति नामत्वं नामत्वात्स्यादिर्विभ
क्तिः अधिस्त्रीसिद्धतिस्थिते सप्तपुंसकं सौम्यवीभावेन पुंसकलिङ्गो भ
 वति नपुंसकत्वाद्भवत्तं अवयवीभावात् अवयवीभावात्परस्याविभक्ते

शम.

॥५१॥

क्रान्तं अति १

भले भवति अधिस्त्रिगृहकार्ये शयननिरिक्त्वं नावमतिक्रान्तं अतिनुज
 लं ह्रस्वादेशोसंधाक्षराणि कारोकारोचवक्तव्यौ यथासादृश्ये असा योष्य ता
 दृश्येवर्तमानो यथाशब्दः न समस्यते सोऽव्ययीभावसंज्ञकः समासो भवति वीष्ताप
 शक्तिभनति क्रम्येकैवेति यथाशक्तिः यथार्थमिदं यथासुखं यथादेवता दार्प्यं नति
 यथासादृश्ये किं यथाविलस्यथाशिवः अतोमननः अकारोतादव्ययी २ वृत्ति सादृ
 भावात्तरस्याविभक्तेरुभभवति अतंबर्जयित्वा कंभस्य समीपे उपकुंभं वर्तते उ प्यानि य
 पकुंभं पश्य अनतर्हति विशेषणात् पंचम्या सुमन भवति उपकुंभादानयजलं प्याप्याः २
 वाटाज्योः टाज्यो इत्येतयोर्पृथक् वर्तते उपकुंभेन कृतं उपकुंभं कृतं उपकुंभे देहि

सा.पू.

॥ ५२ ॥

स

उपकुंभेदेहि उपकुंभेदेशः उपकुंभेदेशः उपकुंभेनिधेहि उपकुंभेनिधेहि अवधार
 शार्ध्यावतिच अवधारशार्ध्यावच्छेदप्रयुज्यमानेयोच्ययः सोऽवधीभा
 वसंज्ञकः समासो भवति यावन्त्यमंत्राणि संभवन्ति नावन्तो ब्राह्मणानां मंत्रय
 स्य यावदमत्रमिति प्रसिद्धाणां भावो निर्मलिकुर्वर्तते अमोक्षोत्तरुषः ॥
 द्वितीयाद्यन्ते पूर्वपदे सन्ति योऽन्ययः तत्तरुषसंज्ञकं समासो भवति ग्रामं प्राप्नो ॥
 ग्रामप्राप्तः दात्रेणादिन्नं दानं हिन्नं यथाप्यदातुः यथाप्यदातुः दत्तेभ्यो भयं दत्तम
 यं राक्षः पुरुषो राजपुरुषः अक्षेणोऽः अक्षेणोऽः कचिदमाद्यन्तस्य परत्वं व ॥ ५२ ॥
 कचं अग्नीं आहितः आहिताग्निः अतः सायं सायान्तः पूर्वतो भूत
 नोवा नांतस्य पदस्य टेलोपः उपधा लोपश्च
 टाडकाः वाशब्दात्

(समास)

शम.

अनकचिन्मब्दोचसंयोगे लत्वनिषेधार्थः

४७

पूर्वः समासे कचिदैकपद्यंशात्वे हेतुः शराणां वनं शरवरां आभ्याशां वनं भा
म्रवरां कचिन्निनयनं इत्यादौ न त्रिनयनं दंतांशराजा दंतराजः पानस्य वा
त्वं सुरायाः पानं सुरापा नं सुराधानं नजि. नजि पूर्वपदे सति योऽन्ययः स
तस्य रूपसंज्ञकः समासो भवति नाः समासे सति न जो नकारस्या न देशो भव
ति नाकादिवर्जं नाकं न पुंसकं न स्त्रियः न कुलः न क्षत्रं न शिचं न क्रः न खं
नागः न विद्यते अकंदुरं यस्मिन्नाकः न ब्राह्मणीऽ ब्राह्मणाः अन्वरे समा
से सति न जो नकारस्या न देशो भवति स्वरे परे अश्वादयोऽनघः धर्मादि
रुधो धर्मः ग्रहरास्याभावोऽग्रहं न दन्यतदि रुद्धतदभावे षु न जवर्जने

(समा.)

कारा ४

सा.प्र. इति तत्पुरुषः चार्थे द्वंद्वः समुच्चयान्वचयेतरेतरेयोगसमाहारश्चाह्वयः तत्रे
 ॥ ५३ ॥ श्वरं गुरुं च भजयेति प्रत्येकमेकक्रियाभिसंबंधे समुच्चये समासो नाम
 स्ति वदोभिक्षाभटगां चानयेति क्रमेशा क्रियाद्वयसंबंधे न्वचये समासो च
 नास्ति परस्परमसंबंधात् इति तरेतरेयोगसमाहारश्चार्थे द्वंद्वसमासो भवति
 द्वंद्वे प्रत्यस्य रप प्रधानेकारोकारोतानां पूर्वनिपातो वक्तव्यः पदं गुप्तं
 पदं गुप्तं अग्निं मा रूतं अग्निं मा रूतं भोक्ता च भोज्यश्च भोक्तृ भोज्यौ (अ
 ग्न्यादेः परेषां समासादीनां सस्य पत्वं वक्तव्यं) धवश्च पदिरश्च धवश्च दिरोस्त्री ॥ ५३ ॥
 च पुरुषश्च स्त्री पुरुषो देवता द्वंद्वे पूर्वपदस्य दीर्घोक्तिव्यः अग्निश्च सोमश्चा
 वा
 = उक्तार्थानामप्रयोगः -

अथ

गम.

जीर्णो मो इक्ष्वाकरहस्यतिश्चैद्रावहस्यति इतरेनरयोगेदिवचनं बहुवचनमेकव
 श्रयोवा समाहारेवक्तव्यः शशाश्वकुशोपलाशशशशकुशपलाशशशकुशपला
 शाः अत्यादीनां विभक्तिलोपेकने कर्मव्यतिहारे सजागमोवक्तव्यः परस्परं क्रि
 याकरां कर्मव्यतिहारः अन्त्यान्त्यान्त्यान्त्यान्त्यं परश्चपरश्चपरस्परं एकत्वे
 द्विगुद्वंद्वौ एकत्वेवर्तमानौ द्विगुद्वंद्वौ नपुंसकलिङ्गो भवतः संख्यापूर्वो द्विगुः
 संख्यापूर्वः समासो द्विगुर्निगद्यते समाहारे प्रतद्विगुः समाहारेर्ध्वद्विगुः
 समासो भवति ततो इकारांता दीपप्रत्ययो भवति यस्य लोपः स्थानां ग्रामाणां
 समाहारो दशग्रामी पंचाश्वयः समाहृता इति पंचाग्निः पंचानां गवां समाहृ

सा.प्र.

॥५४॥

न

रुद्रतिपंचगुः नपुंसकत्वपुरुषत्वं त्रयाणां फलानां समाहारः त्रिकलं त्रिकले
 निरुद्धः पात्रादीनामीषप्रत्ययनिषेधो वक्तव्यः पंचानां पात्राणां समाहा
 ररतिपंचपात्रं चतुष्पथं इति बद्धः वरुव्रीहिरन्यार्थे अन्यपदार्थे प्रधानोयः
 सवरुव्रीहिसंज्ञकसमासो भवति वरुधनिं यस्य सवरुधनः अस्ति धनं य
 स्य सः अस्ति धनः प्रधानं स्यैकदेशे विशेषशास्त्राया यत्र आद्यते सतदुशा संवि
 शानो वरुव्रीहः लंबीकशो यस्य सत्त्वं वक्तव्यः अंतः अंतः अंतः अंतः अंतः
 रंगः उच्चैर्मुखो यस्य सोऽच्चैर्मुखः वरुव्रीहो विशेषशास्त्रम्यंतयोः ॥५४॥
 पूर्वनिपातो वक्तव्यः नचक्रपाण्यादौ नैकादिभ्यश्च चित्राङ्गो यस्य सचि

राम.

ऋगुः भुवनेकीर्तिर्यस्य स भुवनकीर्तिः इंदुः शेरवरेयस्य स इंदुशेरवरः चक्रपा
 शौद्यस्य स चक्रपाणिः प्रजामेधपोरस्य स प्रजां दुष्टामेधायस्य स दुर्मेधाः
 धर्मादन्त्रः वरुणीलोचनस्य स वरुणीलोचनः सुधर्मो यस्य स स धर्मो रूपवती
 भार्या यस्य स रूपवद्भार्यः अन्याये स्त्रीलिंगस्यान्यार्थे वर्तमानस्य ह्रस्वावाभ
 वति पुंवद्वा समासे सति समानाधिकरणे पूर्वस्त्रीलिंगं पुंवद्वा भव
 ति पुंवद्वावादीपो निवृत्तिः कचिदापो निवृत्तिः रूपवती भार्या यस्य स रूप
 वद्भार्यः वाग्रहणात्कल्याणीप्रियः इत्यादौ न भवति कल्याणीप्रिया यस्य स
 कल्याणीप्रियः गोः गोशब्दस्यान्यार्थे वर्तमानस्य ह्रस्वावा भवति पंचगा

साप्र.

॥ ५५ ॥

वोयस्यसपंचरुः संख्यासव्याघ्रादिपूर्वस्यपादशाब्दस्यालोपोवक्तव्यः
 सहस्रपादायस्यसहस्रपात् शोभनीपादौयस्यससपात् व्याघ्रस्यपा
 दादिवपादौयस्यसैषपात् द्वौपादौयस्यसद्विपात् नहस्तादेः हस्त्या
 देः परस्यपादशाब्दस्यलोपोनास्ति हस्तिपादः शसादौस्वरेपरे पदादेशश्च
 वक्तव्यः द्विपदः द्विपदा टाडकाः समासे सति ढञ्जडक इत्येते प्रत्ययान्वन्ति
 ढकारस्तपुरुषोऽस्य अकारो द्वंद्वशब्दश्च ककारस्तु बहुव्रीहिः ङकारः सर्व
 नोभतः अचिंत्यो महिमायस्यसमाचिंत्यमहिमः नीचाः नातस्यपदस्य
 ढेल्लोपोभवति स्वरेशकारेचपरे वाग्रहणाच्चिन्नभवति उपधालोपाश्च

शम.

॥ ५५ ॥

(५) इत्यत्र आमादौ पूर्वपदे तु त्र्यहसः समासः

१५

(अहोमध्यं मध्याह्नः कवीनां राजा कविराजः टकारेणुबंधश्चिह्नः कविराजी श्रुतः राज्ञः
पूः राजपुरे वाक्चमनश्च वाक्चमनस्य दक्षिणस्यादिशि पंचादक्षिणपथः
दक्षरात्रिश्चाहोरात्रं पंचचषट्चपंचषाः द्वौ चत्रयश्च द्वित्राः बहवो
राज्ञानो यस्यां नगर्यां सा बहुराज्ञानगरी अत्र टिलीपेकते आवतः
स्त्रियां बहवः कर्त्तारो यस्य स बहुकर्त्तृको यत्नः इति बहुव्रीहिः कर्मधा
रयस्तुल्यार्थे पदद्वये तुल्यार्थेण कार्यनिष्ठे सति कर्मधारयसमासो
भवति नीलं च उत्पलं च नीलोत्पलं पुंवद्वा रक्ताचा सोलना च रक्तल
ता पुमांश्चा सोको किलश्च पुस्को किलः पुंसः रवपे संयोगात् समालोपा

घन्ते प्रावद्वित्राः

बहुव्रीहिः

तत्

दी ३

सा.स.
॥५६॥

समास

वक्तव्यः इति कर्मधारयः नाम्नाश्च कृता समासः प्रादिरूपसर्गस्य
 नाम्नाश्च कृतेन सह समासः कृताश्च सो भवति प्रकर्षेण वादः प्रवादः
 भं करोतीति कुं नकारः सहृदिः सा समासे सति सहा नां सा दिभवे
 ति कचिन्न सहचरतीति सहचरः पुत्रेण सह वर्जते इति सपुत्रः सहसंति र
 सांसाधिसमिति रयः नोलोपइति नकारलोपो वक्तव्यः सह अंचतीति सध्यः
 समं अंचतीति सध्यः तिरो अंचतीति तिथ्यः कौः कदादिः कुरादस्य
 नपुंसके स्वरं कर्तुं भवति कृत्स्नितेये कृत्स्नाविद्यायस्य सकृद्विद्यः क
 स्तिनः पंचायस्यासौ कपथः देशः कृत्स्नितेये कृत्स्नितेये इत्यद्वये वर्ज

राम.

॥५७॥

नामस्य कालवका इत्येते आदेशा भवन्ति कुशोऽस्य मंदादेशोऽपि मंदोऽस्य कस्ति
 तमन्तं कदन्तं कर्त्तुं कज्जं कोऽस्य कवोऽस्य कदुःस्य ईयन्तलवशां लव
 शो का कालवशां पुरुषेवा उरुवशां परेऽशब्दस्य वाकादेशो भवति कस्ति
 तः पुरुषः का पुरुषः कपुरुषः ययुत्तं दधोऽटौ स्यातां (संख्यायाः प्रका
 र्यो) योऽष्टा यद्दश च योऽष्टाः दश दश धामुत्तरपदेषु त्वं योऽष्टा योऽष्टा
 यद्दश च योऽष्टा मद्दश च योऽष्टा समानाधिकरणी बहतां पतिः बहस्यतिः म
 हांश्चासावीश्वरः महेश्वरः दयिता च पतिश्च दंपती जाया च पतिश्च जं
 पाती दिवशब्दस्य वाकादेशः द्यौः च पृथिवी धृवा वा पृथिवी आरुति गरीयं

तद्विने
 दंतस्मद्
 त् षट् दं
 नायस्य

करपत्योऽप्ये
 रदेवतयोः सु
 दंतलोपश्च

च१ माता१

भवति मातापिताचपितरौ द्वंद्वे सर्वादित्वम् वा वरणाश्च आश्रमाश्च
 इतरे च वरणाश्च मेतरे वरणाश्च मेतरेः भिन्नपदानां भिन्नार्थनिष्ठत्वे सति भि
 न्नविभक्त्यंतपदवाच्यं वैयधिकरणं वैयधिकरणं बहुव्रीहौ मध्यमपदस्य
 लोपो वक्तव्यः गंधादेरिः गंधादेर्गणान्तरः प्रत्ययो भवति कुसुदस्य गं
 धश्च गंधो यस्येति कुसुदगंधिः हंसस्य गवनं च गवनं यस्य सा हंसगम
 नादिः कंसख्यो संज्ञायां दिक् संख्यावाचिपदे संज्ञायां गम्यमानायां तस्य
 ह्यसंज्ञकसमासा भवति अविग्रहो नित्यसमासे न्यस्त्वस्वपदविग्रहोऽपि
 बादक्षिणाग्निः सप्तग्रामाः पंचग्रामाः इति समासप्रक्रियाः अथतद्वि

समास,

सा.पू.

॥ ५८ ॥

नोनिरुप्यते अपत्येसा नाम्नोपत्येर्धेऽराप्रत्ययो भवति उपगोरपत्यमि (तद्धित)
 निवाक्ये उपगोरा इति स्थिते समासप्रत्ययोरिति वक्ष्यो लोपः राका
 रौ नृध्वार्थः आदिस्वरस्य भिन्नातिचवृद्धिः स्वराणां मध्ये य आदिस्वरस्य
 स्य वृद्धिर्भवति निति रिति च परे तद्धिते परतः उकारस्योकारो वृद्धिः
 बोध्यः स्वरे उकारस्य च ओकारस्य च अवभवति स्वरे परे यकारे च औपग
 वः स्त्रीचेत् औपगवी वशिष्ठस्यापत्यं वाशिष्ठः गौतमस्यापत्यं गौतमः शम.
 ऊरुराणि ऊकारस्य मातृशब्दो उरु भवति अशिपरे वसं मातृशब्दो ॥ ५८ ॥
 आपत्यं वा शमातरः अत इमं नृध्वैः प्रकारांता नाम्नोऽनृषि शब्दादपत्ये

कवितरुसातां जमा द्रष्टव्याः

र्थेऽन्नप्रत्ययो भवति अस्मलोपः देवदत्तस्यापत्यं देवदत्तिः श्रीधरस्यापत्यं
 श्रीधरिः यत्तदन्नस्यापत्यं याज्ञदत्तिः रुपाय नरो यशस्य गीया गर्जनडादेः त्रिस्तो
 पितृष्वस्त्रादेः जगदिर्नडादेरत्रादेः स्त्रीलिङ्गात्पितृष्वस्त्रादेश्च रुपाय आयनरा
 रुपाय गीय इत्येते प्रत्यया भवन्ति अपत्येर्था गीस्यापत्यं गार्ग्यः वत्स्य
 नडापत्याः नडापत्यं वात्स्यः नरस्यापत्यं नारायणाः चरस्यापत्यं चारायणाः अमुरास्याप
 त्यं अमुरायायनः अत्रेरपत्यं अत्रैयः मद्यापत्यं माहेयः कपेरपत्यं कापेयः
 गङ्गाया अपत्यं गङ्गैयः पितृष्वसुरपत्यं पैतृष्वस्त्रीयः मातृष्वसुरपत्यं मा
 तृष्वस्त्रीयः (मातृपितृभ्यां स्वसुः सस्यवः) मातृभ्यां पितृभ्यां परस्य स्वसुः श

पितृष्वस्त्रादेरिति निर्देशात्

सा.पू.

॥५६॥

लस्यसकारस्य यकारादेशो भवति लस्यरुत्वे कचित् अपत्यर्थे उत्पन्नस्य प्र
त्ययस्य वरुत्वे सति कचिद्व्यत्ययि विषये लुग्भवति वशिष्ठाः गर्गाः अत्रयः
विदेहाः लुकि नतन्निमित्तं कार्त्त देवते दमर्थे देवतार्थे इदमर्थे चोक्ताः प्रत्यय
या भवन्ति इन्द्रो देवता अस्येति ऐन्द्रं हविः सोमो देवता अस्येति सोमं तेजः देवद
त्तार्थमिदं देवदत्तं वस्त्रं कचिद्भयोः कचित्सर्वोत्तरपदाद्योः स्वरयोः वृद्धिर्भवति
अग्निमरुतं कर्म अस्येति अग्निमारुतं कर्म सुहृदो भावः सोहाहं अत्र भावे
अगावक्रकाः शिन्तो वा उक्ताः प्रत्यया अगावक्रका विषयांतरे शिन्तो वा
भवन्ति अजोगौर्यस्य स अजगुः शिवः तस्येदं धरुजगवं अजगवं सधात्रादे

तद्धित

राम.

॥५६॥

डंकिण सौधातकिः वैयासकिः तदिदं ककुदस्य गंधश्च गंधो यस्येति ककु
 दगंधिः ककुदगंधेरपत्यं स्त्रीकोमुदगंध्या अमुरस्यायं ग्रामः अमुर्यः वि
 स्मोरिदं वैस्मवं कुलस्येदं कुल्यं गोरिदं गव्यं त्वदीयं मदीयं यदीयं एतदी
 यं चतुरश्रलोपः चतुरश्रस्य चतुरश्रलोपे गच्छति तदिनेरश्रणीय
 प्रत्यये परे चतुरश्रं संख्याप्रकोयंतुर्यः तुरीयः अन्यस्य दक्षः अन्यस्य
 दक्षप्रत्यये परे अन्यदीयं अर्द्धजरतीयं पितृभ्रातरिभ्यः
 पितृभ्रातापितृभ्यः मातृभ्रातरिभ्यः मातृभ्राता मातृभ्यः मातृपितृभ्यां
 पितरिभ्यः उभयः पितृभ्यां पितृभ्यः पितृः पिता पितामहः मातृपि

सा.पू.

॥ ६० ॥

नामानामरुः ~~माना~~ ~~माना~~ ~~माना~~ करिका क्रियायुक्ते कारकादप्येते प्रत्यया भवन्ति
 क्रियायुक्ते कर्मणि कर्तृ रिचा भिद्येये अंकुसे नरत्तं वस्त्रं कौक्यं मथुराया आगते
~~यान्ते~~ ~~माथुरः~~ धरं वहतीति धुर्यः धौरेयः कंवल्लेन आहतो रथः कांवल्लः केने
 येकाः कर्त्तुं इत्येक इत्येते प्रत्यया भवन्ति भवाद्यर्थेषु शित्वं चैषां वैकल्पिकं वि
 कल्पेन वृद्धिः कर्णाटे भवः काराटिकः कर्णाटकः आमादागतस्तत्र जातो रा
 आमीराः सध्रुः भवः सध्रीचीनः सम्यङ् भवः समीचीनः कचिदैलोपः क
 न्यायां जातः काकैनीनः तिश्नीनः तिश्च उभयौ नक्षत्राणि च लोपः नक्षत्राद
~~माना~~ ~~माना~~ ~~माना~~ मत्स्यस्य इयं मात्स्या अगस्त्यस्य इयं आगस्त्यो वयस्य वयसः रक्षस्य

(नक्षत्र)

राम.

॥ ६० ॥

वराहसः चतुर्वर्षीयव चतुर्वर्षं त्रैलोक्यं ~~देवतः देवराजदेवत~~ मरुत्तिकः (त०)
मरुदेव मरुत्तिका मरुत्तो प्रसंसायां प्रसस्ता मरुत्त मरुत्सा मरुत्सना पुण्येयुक्तः पौष्ठी भवत्स
स्यां स पौष्पः पुण्येगायुक्ता पौष्पा मासी पौष्पी नस्यां जातः पौष्पी राः ~~अथ पुनरुक्तं पौष्पी राः~~
क्षत्रे भवः क्षत्रियः क्षात्रः इन्द्रियं शुक्रियं अक्षौ दिव्यतीति आशिकः शब्दे कु
शलः शाब्दिकः नैयायिकः तर्ककृतां तार्किकः कर्त्ति स भवः कार्तिकः ~~अथ~~ का ५
~~अथ~~ ~~अक्षौ~~ वेदे मवीतो ~~अक्षौ~~ वेदे को संवः वेदे भावा वेदिकी आख्यात ग्रन्थ
यसर्वा देवे प्रागकूः पचत किः ~~अक्षौ~~ उच्चकैः नीचकैः शनकैः सर्वकैः अ
यकं असकौ त्वकं अहकं उभकौ न्यतनौ किमादेर्यादेः आव्ययान् भवाच्यर्थे

सा. ५.

॥ ६१ ॥

वृत्ततनोऽप्यथो भवतः कृत्रभवः कृत्रत्यः कृतीभवः कृतस्त्यः तत्रभवः तत्रत्यः
 इहस्त्यः ततस्त्यः अघतनः ह्यस्तनः सदाभवः सदातनः सनाभवः सनात (तस्मिन्) पा
 नः पुरातनः चिरंतनः सायंतनः स्वार्थेऽपि उक्ताः प्रत्ययाः स्वार्थेऽपि भवन्ति
 देवदत्त एव देवदत्तकः चतुर्वर्ग्यैर्वर्गैः चतुर्वर्ग्यं चौर एव चौरः अग्नीनयो
 र्युष्मदस्मदोऽस्तवकादिः अग्नौ ईन एतयोः पर्योऽस्तवकादिगणेशं स्यात् आ
 दिगणेशेन तवकः ममकं युष्माकां अस्माकां आदेशात् त्वान्तस्य यणान्तस्य च
 नित्यं स्त्रीलिङ्गत्वात् एवमेव तवकं ममकौ द्वित्वे बहुत्वे च युष्माकः राम.
 अस्माकौ भवतः तव इदं त्वेदं तावकं मामकं तावकीनः मामकीनः योष्माकी ॥ ६१ ॥

णः आस्माकीनः यौष्माकः आस्माकः वत्सलो नुलो सा दृश्ये र्थे वनप्रत्ययो भवति
 चंद्रेण सह शं चंद्रवत्सुखं घटेन सह शं घटवदुदरं पटेन सह शं पटवत्कंबलं भा
 वेन त्वयशाः शब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तं भावस्तस्मिन्नर्थेन त्वयशा इत्येते प्रत्यया भवं
 ति ब्राह्मणस्य भावो ब्राह्मणता तां तस्य नित्यं स्त्रीलिङ्गत्वादाय ब्राह्मण्यं ब्राह्म
 णात्वं समनभावः सौमनस्यं कचिद्वयोः सभास्य भावः सौभाग्यं विद्वयो
 भावः वैदव्यं समाहारेण गुणाश्च समाहारे र्थेनाप्रत्ययो भवति
 त्रयाणां समाहारस्तेना जनानां समूहो जनता वंधुता कर्मण्यपि यरावयः क
 ब्राह्मणस्येदं कर्म ब्राह्मण्यं राज्ञः इदं कर्म राजन्यं राज्यं नेवेति णटिलोपः लोहि

मा.पू.

॥ ६२ ॥

तादेर्हिमन् लोहितादेर्गगाद्वावेर्धेऽमन् प्रत्ययो भवति सचडित् डित्वात्
 टिलोपः अगोर्भावः अशिमा लोहितिमा लघिमा सदतोर्भावमदिमा अ
 रश्मनि हस्तादेर्न्योः ऋकारस्यरेपो भवति इमनि प्रत्यये परे प्रथिमा लघि
 मा लयोः किं कशिमा हस्तादेः किं कलिमा वहोर्भाव इति वियहे विभक्तिलोपे
 वरुश्मन् इति स्थिते वहोर्लोपो भ्रचवहोः वहोरुत्तरस्यामि मदीनामि कर्श
 स्यलोपो भवति वहोः स्थानेभूरादेशः भूमा राजन्वत्प्रक्षिया अस्यर्धेमन्तुः
 नाम्नोः स्यर्धेमन्तुप्रत्ययो भवति अस्यास्मिन्वास्ती स्मिन्तस्मिन्तर्धे उकारो
 नुमविधानार्थः इवर्थश्च वतोनुम संयोगात्तस्यलोपः अत्वसोः सौ गौर्विष

ना
राम.

॥ ६२ ॥

ते स्यात्तीति गोमान् श्रीमान् मवमान् विदुष्मान् पितुः गोमती श्रीमती अइकौ
 चमत्वर्ये नाम्नो मत्वर्थे अइकौ च प्रत्ययो भवतः विजयंती पताका विद्यते यस्य स
 वैजयंताः मायिकः चकारादस्यर्थे अन्येपि प्रत्ययास्तुः फलिनः वर्हिगाः अ
 त्रइतप्रत्ययः रजस्वला अत्रबलप्रत्ययः मांनोपधादन्विनो प्रकारंतात्मकारोप
 धादकारांतादकारोपधाच्चवन्विनो प्रत्ययो भवतः वैजय अस्वर्ये भानिविद्यते य
 स्यसुभवान् चंद्रः धनं विद्यते यस्य स धनवान् पुत्रो विद्यतेऽस्ये स्तीति पुत्रवान्
 विद्यावान् भारवान् लक्ष्मीवान् भगं प्रतापो विद्यतेऽस्मि ति भगवान् इति श्रीसौ
 पितुः कामी शमी यमी धनी सूत्री दंती इत्यद्विद्यते यस्य स दयधान् दयधनी

भगवती

ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य पशसः क्रियः दानवैराग्ययोश्चैव सखां भग
 वती ३ गोनी ॥ इति श्री

शभ. श

१११
 तुदीलः उदरिलः पिच्छिलः उरसिलः शोन्नत्येदंतादुरः शोन्नत्येदंतादुरप्रत्ययो
 भवति उन्नतादंतास्य सदंतुरः (श्रद्धादेर्लुः श्रद्धालुः दयालुः निद्रालुः स्मृहालुः के
 शादिभ्योवः केशवः मशिवः हिरण्यवः शिरवादिभ्योवलः शिरवावलः भ्रातृवलः
 पुत्रवलः समूहार्थे कटित्तरागार्थः त्तरागानां समूहः त्रिण्यः कट्याः अस्माया मे
 धास्त्रभ्योविनक्तव्यः अस्त्यर्थे तपोविद्यते, स्येति तपस्यो भार्यावी मेधावी
 स्रग्वी वाचोष्मिनि वाचशब्दात् त्रिप्रत्ययो भवति अस्त्यर्थे वामोष्मिनि
 विधानार्थः अस्त्यर्थे गकारोऽनमादित्वव्यावृत्त्यर्थः तेन जमेजमा वा वे
 निचकारस्य जकारोऽन चोङ्कः अस्तेजवाः कचिद्वदन्तेति पक्षे तन्नाम्यसीयाः

भा.पू.

॥ ६४ ॥

रुकादाकिंनसहाये रुकश्चसहाय्यं रुकाकी रुचीचेदेकाकिनी आलाटोके
 स्तिनभाषिणि नाम्नः कुस्तिनभाषिणिविषये आलाटोप्रत्ययौभवतः कुस्तिना
 गग्यस्सवाचालः वाचाटः इवदपरिसमाप्तौ कल्पदेश्यदेशीयाः इवदपरिस
 माप्तावर्थे कल्पदेश्यदेशीया इत्येते प्रत्यायाभवन्ति इवदपरिसमाप्तः सर्वज्ञः सर्व
 ज्ञकल्पः इवदपरिसमाप्तपटुः पटुदेश्यः पटुदेशीयः इवदपरिसमाप्तः कविदे
 शीयः कविदेश्यः प्रसङ्गायां रूपः प्रसङ्गायां वाचानायां रूपः प्रसङ्गायां वाचानायां रूपः प्र
 शस्तोवैयाकरणोवैयाकरा रूपः कुस्तिनायां पासः कुस्तिनोवैयाकरणो वैयाकरा ॥ ६४ ॥
 पासः कुस्तिनपाखंडः पाखंडपासः भूतपूर्वचरद् टकारइवर्थः पूर्वट्टयः ट्टयचरः ट्ट

कविः
राम

एचरी प्राचुर्यविकारः प्राधान्यादियु मयद् गोमयः अन्नं प्रचुरं यस्मिन्नसौ अन्नम
यो यत्तः मरुमयो घटः स्त्रीमयोजात्मः अमृतं न निर्मितः अमृतमयश्चंद्रः दधीते वेदवे
त्यत्रा गावक्तव्यः व्याकरणा मधीते वे निवा वै व्याकरणाः शोभनीः श्वः स्वश्वः तं वे दे
सौ त्यसौ वश्वः न संधिद्योर्द्वयं संधिजो द्यौतयोः संधिजयो र्यकारवकारयोः संधि नं स्वर
स्य रद्धिर्न स्यात् किंतु तयोर्द्वयं गमो भवति पुत्रगमः कोर्यः इदं च उदं च इत्येतावा
गोमो भवतः वरा विष्णोः कृत्वा यकारात्पूर्वमिकारो वकारात् पूर्वमुकारः पश्चादादि स्वर
स्य जिगति च रद्धिः इतो जाना र्थे जानार्थे इत प्रत्ययो भवति यस्य लोपः लज्जितः यु
द्धितः स्रधितः पण्डितः नरमेयस्विष्ठां प्रकर्षे अतिशयार्थे नरं तमर्धसु इत् इत्

परिउतं

सङ्ग साङ्ग विवेकनीतिः पुं. २७
Ganga Sanku Kangri University Handwa Collection. Digitized by S3 Foundation, USA

सा.प्र.
॥ ६५ ॥

इत्येते प्रत्यया भवन्ति कस्मिन्तरः कस्मिन्तमः श्रुततमः इयस्मिद्योऽङ्गितावितिर्वक्तव्यो ।
 इतिटिः उकारोऽनुस्तिधानार्थः त्रितोऽनुस्म संमरुतोऽधो दीर्घः अतिशयेन लघुः लघो
 घान् पापीयान् लघीयसी पापीयसी लघिष्ठः पापिष्ठः गुवादेरिच्छेमनीयस्सुग
 रदि^यल्लोपश्च गुवादेर्गगादेशो भवतिटिः लोपश्च भवति इच्छेमनीयस्स परतः ।
 अतिशयेन गुरुः गरिष्ठः गरिमा गरीयान् स्त्रीचेत्त गरीयसी प्रियस्स प्रादेशः अ
 तिशयेन प्रियः प्रेष्ठः प्रे^ययान् प्रेयसी स्थूलस्स्यवादेशः अतिशयेन स्थूलः स्थ
 विष्ठः स्थनीयान् अतिशयेन स्थूला स्थवीयसी प्रशस्तस्स्य प्रादेशः अतिशयेन
 प्रशस्त^{प्र}ः प्रेयान् प्रेयसी अतिशयेन रुद्रः ज्येष्ठः ईलोपोऽप्याशब्दादीयसः

राम.

॥ ६५ ॥

आदिशब्देन गुरुप्रियस्थिरस्फिरः उहबहुलवद्धदीर्घप्रशस्तवाढ्युवनअल्पस्थूलदूरअंतिकानाम्
 क्रमेण ग् प्र स्थ स्त वृर्वह जा द्राघ स्त साध्र यो कन् स्थो से नेद् एते प्रादेशा भवन्ति

ज्यायाद्वाङ्तरस्य इयसः प्रत्ययान्तरस्य इकारस्य लोपो भवति अतिशयेन रुद्धः ज्या
 यान् स्त्रीचेत् ज्यायसी दीर्घस्य द्राघादेशः अतिशयेन दीर्घः द्राघिषुः द्राघीयान् अ
 तिशयेन दीर्घा द्राघीयसी वहेरिद्येयिः वहीन्तरस्य इयस्य वस्य रकारस्य तस्य यिका
 शदेशो भवति अतिशयेन नहुः भयिष्यं भयान् स्त्रीचेत् भयसी इत्यादि स्मिरस्य स्पः
 स्पेष् स्पेयान् स्पेयसी (अतिशयेन रुद्धः वर्धियः वर्धीयान्) इत्यादि किमोव्ययादा
 वक्तव्य रयाताच्चतरनमयो राभूँ (अद्रव्यप्रकर्षे) अतिशयेन किं किं तरां किं तमां अतिशयेन
 कुतः कुतस्तरां कुतस्तमां उच्चैस्तरां गायति पचनितरां पटतितमां (द्रव्यप्रकर्षेण उ
 च्चैस्तरस्तरुः) परिमाणोदघट्टसदृमात्रदृष्ट्येते प्रत्येतेत्या भवति जानुपरिमाणस

सा.प्र.
॥ ६६ ॥

स्यतज्ज्ञानुदघ्नं शिरोद्वयसम एरुषमात्रम एरुषदक्षिभ्यामगात्च पौरुषेभ सा
 स्मिन्नेन वत्तंतत्त्वाथेद्वयसमात्रौ तावद्वयसं तावन्मात्रं द्वयोर्वहनांचैकस्यनिर्द्वा
 रणोकिमादिभ्योऽनर उतनो प्रत्ययौवत्तैरः का एवः भतां तांत्रिकः कतमः नैभव
 तीर्यतरस्कारिकः तितरः उद्गृह्णातु संख्येयविशेषावधारणो द्वित्रिभ्यां तीयत्र
 त्ययस्यात् द्वयोः संख्यापरकोयंद्वितीयचत्वीय त्रयाणां संख्यापरगाः त्रैसंप्रसा
 सां तृतीयः षट्क निपयचतुर्णेः स्यद् छभिष्टुः षष्ठः (कतिपययः) चतुर्थः पंचादे
 र्मेद पंचमः सप्तमः अष्टमः नवतः दशमः एकादशादेर्दः सकादशादेर्दप्रत्ययोभव
 ति (एकत्रय्यानां एकाद्यैश्च एते आदेशाः) इति एकादशः द्वादशः त्रयोदशः चैः चयस
 द्वि

यवराणां द्यतः
 शम संप्रसा
 रणम्

॥ ६६ ॥

विंशत्यादेर्वर्तितः १
शतभेदा ३

विंशतेः सिलोपोऽिति विंशः विंशतमः शतादेर्नित्यं ~~न~~ शततमः (अथ
नोरात्वं संख्यायाः पुनरपदेष्टुं नशीनौ प्राकशतात् शीतोयथा संख्येन द्वादशः
त्रयोदशः अष्टादशः द्वाचत्वारिंशत् त्रयश्चत्वारिंशत् अष्टचत्वारिंशत् अष्टाच
त्वारिंशत् अनशीतेरिति विशेषणान् व्यणीतिः अणीतिः अष्टाणीतिः) संख्या
याः प्रकारेधाः प्रकारेण संख्याशब्दाप्रत्ययो भवति द्वाभ्यां प्रकाराभ्यां द्विधा त्रि
धा चतुर्धा पंचधा षोडशमन्त्रधा इत्यादि द्वित्रिभ्यामेधा धनुजोक्ते देधा त्रेधा द्वे
धं त्रेधं एकाद्विभुजवा रेकधं एकधा एकादकिन्नसहाये एकश्व एककी ए
(एकस्य सकृदादेशश्च स्वार्थे सकृत् स्वार्थे किं एकवारं जंघाशब्दादतिशयेनादयो

गणैश्च

सा प्र

॥६७॥

वक्तव्याः अनिशयेनैष यो वेगो यस्य स जंघालः जंघाकारिकः जांघिकः इकाशप्र
त्ययः क्रियायाश्चावृत्तौ कृत्वसूच संख्याशब्दा क्रियायाः आवृत्तौ कृत्वसूचप्र
त्ययो भवति पंचाशत्करोतीति पंचकृत्वः सप्तकृत्वः द्वित्रिचतुर्भ्यः सहस्रं द्वायाया
चतुर्द्विरुक्तं द्विः पठितं त्रिः पठितं चतुर्द्विरुक्तं संयोगांतस्य लोपः वक्रादेशास्तद्वक्रा
देशाणां प्रत्ययो भवति कृत्वसूचार्थे वक्रशः सप्तशः अल्पशः भरिशः तथाय
डौ संख्यायाः सख्याशब्दात्तत्तय अय इ प्रत्ययो भवतः द्वौ अवयवौ यवौ यस्यस्त
द्वितयं त्रियं चतुष्टयं द्वयी त्रयी द्वितीयो द्वितीयो चतुष्टयी इत्यादि (स्त्री पुंभ्यां नञ्
स्त्रजोस्तः स्त्रियां भवः स्त्रीणां पुंसि भवंः पौंसं अल्पेऽल्पेऽर्थे समीकृते शुंडीभोरः

(तद्धित)

किं

राम

॥६७॥

समः २

सा.पू.

॥ ६८ ॥

अल्पाशमी शमीरं कुटीरं शंशोरं इदं शक्यं वर्षार्थे समन्त प्रत्ययो निपात्यते
 इदं अम चकारे रादेशः अस्मिन् वर्षे रोषः) शेषाण्यनिपात्याः कत्यादयः
 कतिधा इति तद्विप्रक्रिया + इति श्री अनुभूति स्वरूपाचार्य विरचितायां
 सारस्वतीप्रक्रियायां पूर्वाह्न समाप्तम् + सम्बतः १९५३ एकादशे १८.२५५
 आषाढस्य सिते पक्षे सप्तम्यां सोमवासरे ॥ लिखितं नंदलालेन पठनार्थं राम.
 वनमालिनः + दोही + अब्दुल्लि सशयसेति सषाढ शुदी सुम्हार ॥ तिथिः ॥ ६८ ॥
 सातैः कूलिखीहे स्वाामी नंदकुमार ॥ श्री राम ॥ श्री राम ॥ श्री राम श्री

120